ஒன்றிவைதான்முதலாய்முற்றுமாய்நின்றவெந்தாயோ
குன்றெடுத்தானிரைமேய்த்தவைகாத்தவெங்கூத்தாவோ (௨)

காத்தவெங்கூத்தாவோமலையேந்திக்கல்மாரிதன்னைப்
பூத்தண்டுழாய்முடியாய்புனைகொன்றையஞ்செஞ்சடையாய்
வாய்த்தவென்னான்முகனேவந்தென்னாருயிர்நீயானால்
ஏத்தருங்கீர்த்தியினாயுன்னையெங்குத்தலைப்பெய்வனே (௩)

எங்குத்தலைப்பெய்வன்நானெழில்மூவுலகங்களும்நீயே
அங்குயர்முக்கட்பிரான்பிரமபெருமானவன்நீ
வெங்கதிர்வச்சிரக்கையிந்திரன்முதலாத்தெய்வம்நீ
கொங்கலர்தண்ணந்துழாய்முடியென்னுடைக்கோவலனே (௪)

என்னுடைக்கோவலனேயென்பொல்லாக்கருமாணிக்கமே
உன்னுடையுந்திமலருலகமவைமூன்றும்பரந்து
உன்னுடைச்சோதிவெள்ளத்தகம்பாலுன்னைக்கண்டுகொண்டிட்
டென்னுடையாருயிராரெங்ஙனேகொல்வந்தெய்துவரே (௫)

வந்தெய்துமாற்றியேன்மல்கீலாச்சுடர்தழைப்பச்
செஞ்சுடர்சோதிகள்பூத்தொருமாணிக்கஞ்சேர்வதுபோல்
அந்தாமேற்செம்பட்டோடடியுந்திகைமார்கண்வாய்
செஞ்சுடர்ச்சோதிவிடவுறையென்திருமார்பனையே (௬)

என்திருமார்பன்தன்னையென்மலைமகள்கூறன்றன்னை
என்றுமென்னாமகளையகம்பாற்கொண்டநான்முகனை
நின்றசசிபதியைநிலங்கீண்டெயில்மூன்றெரித்து
வென்றுபுலன்துறந்தவிசும்பாளியைக்காணேனே (௭)

ஆளியைக்காண்பரியாயரிகாணரியாயரக்கர்
ஊளையிட்டன்றிலங்கைகடந்துபிலம்புக்கொளிப்ப
மீளியம்புள்ளைக்கடாய்விறல்மாலியைக்கொன்றுபின்னும்
ஆளுயர்குன்றங்கள்செய்தடர்த்தானையுங்காண்டுங்கொலோ (௮)

காண்டுங்கொலோநெஞ்சமேகடியவினையேமுயலும்
ஆண்திறல்மீளிமொய்ம்பிலரக்கன்குலத்தைத்தடிந்து
மீண்டுமவன்தம்பிக்கேவிரிநீரிலங்கையருளி
ஆண்டுதன்சோதிபுக்கவமரரரியேற்றினையே (௯)

ஏற்றரும்வைகுந்தத்தையருளும்நமக்காயர்குலத்
தீற்றிளம்பிள்ளையொன்றாய்ப்புக்குமாயங்களேயியற்றி

கூற்றியல்கஞ்சனைக் கொன்றைவர்க்காய் கொடுஞ்சேனைதடிந்
தாற்றன்மிக்கான்பெரியபரஞ்சோதிபுக்கவரியே (ய)

புக்கவரியுருவாயவுணனுடல்கீண்டுகந்த
சக்கரச்செல்வன்றன்னைக்குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன
மிக்கவோராயிரத்துளிவைபத்தும்வல்லாரவரைத்
தொக்குப்பல்லாண்டிசைத்துக்கவரிசெய்வரேழையரே (கக)

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்

ஆக - திருவாய்மொழி-கூகூ-க்கு-பாசுரம்-எஉஅ

## எ - வது· ஏழை·

இவ்வண்ணம் ஆக்ரந்தனம்பண்ணிநிற்க ஈச்வரன்பாவநாப்ரத்யக்ஷம்பண்
ணுகையிலே தத்திவ்யாவயவ ஸௌந்தர்யந் தமக்குப்ராஹ்யஸம்ச்லே
ஷார்ஹமில்லாமையால் வருத்தமாயிருக்கிறதென்று தாய்மாரோ
டுந்தோழிமார்களோடுஞ் சொன்னதாக அருளிச்செய்கிறார்

கலித்துறைவிருத்தம்-பண்-பாலையாழ்-தாளம்-ஏழொத்து

ஏழையராவியுண்ணுமிணைக்கூற்றங்கொலோவறியேன்
ஆழியங்கண்ணபிரான்றிருக்கண்கள்கொலோவறியேன்
சூழவுந்தாமரைநாண்மலர்போல்வந்துதோன்றுங்கண்டீர்
தோழியர்காளன்னைமீரென்செய்கேன்றுயராட்டியேனே (க)

ஆட்டியுந்தூற்றியுநின்னைமீரென்னைநீர்நலிந்தென்
மாட்டுயர்கற்பகத்தின்வல்லியோகொழுந்தோவறியேன்
ஈட்டியவெண்ணெயுண்டான்றிருமூக்கெனதாவியுள்ளே
மாட்டியவல்விளக்கின்சுடராய்நிற்கும்வாலியதே (உ)

வாலியதோர்கனிகொல்வினையாட்டியேன்வல்வினைகொல்
கோலந்திரள்பவளக்கொழுந்துண்டங்கொலோவறியேன்
நீலநெடுமுகில்போற்றிருமேனியம்மான்றொண்டைவாய்
ஏலுந்திசைகளெல்லாம்வந்துதோன்று மென்னின்னுயிர்க்கே. (ங)

இன்னுயிர்க்கேழையர்மேல்வளையுமிணைநீலவிற்கொல்
மன்னியசீர்மதனன்கருப்புச்சிலைகொல்மதனன்
தன்னுயிர்த்தாதைகண்ணபெருமான்புருவமவையே
என்னுயிர்மேலனவாயடுகின்றனவென்றுநின்றே (ச)

என்றுநின்றேதிகழுஞ்செய்யவீன்சுடர்வெண் மின்னுக்கொல்
அன்றியென்னாவியடுமணிமுத்தங்கொலோவறியேன்
குன்றமெடுத்தபிரான்முறுவலெனதாவியடும்
ஒன்றுமறிகின்றிலேனன்னைமீரெனக்குய்விடமே (௫)

உய்விடமேழையர்க்குமசுரர்க்குமரக்கர்கட்கும்
எவ்விடமென்றிலங்குமகரந்தழைக்குந்தளிர்கொல்
பைவிடப்பாம்பணையான்றிருக்குண்டலக்காதுகளே
கைவிடலொன்றுமின்றியடுகின்றனகாண்மின்களே (௬)

காண்மின்களன்னையர்காளென்றுகாட்டும்வகையறியேன்
நாண்மன்னுவெண்டிங்கள்கொல்நயந்தார்கட்குநச்சிலைகொல்
சேண்மன்னுநாற்றடந்தோட்பெருமான்றன்றிருநுதலே
கோண்மன்னியாவியடுங்கொடியேனுயிர்கோளிழைத்தே (௭)

கோளிழைத்தாமரையுங்கொடியும்பவளமும்வில்லுங்
கோளிழைத்தண்முத்தமுந்தளிருங்குளிர்வான்பிறையுங்
கோளிழையாவுடையகொழுஞ்சோதிவட்டங்கொல்கண்ணன்
கோளிழைவாண்முகமாய்க்கொடியேனுயிர்கொள்கின்றதே (௮)

கொள்கின்றகோளிருளைச்சுகிர்ந்திட்டகொழுஞ்சுருளின்
உள்கொண்டநீலநன்னூற்றழைகொலன்றுமாயன்குழல்
விள்கின்றபூந்தண்டுழாய்விரைநாறவந்தென்னுயிரைக்
கள்கின்றவாறறியீரன்னைமீர்கழறாநிற்றிரே (௯)

நிற்றிமுற்றத்துளென்றுநெரித்தகையினராயென்னைநீர்
சுற்றியுஞ்சூழ்ந்தும்வைதீர்சுடர்ச்சோதிமணிநிறமாய்
முற்றவிம்மூவுலகும்விரிகின்றசுடர்முடிக்கே
ஒற்றுமைக்கொண்டதுள்ளமன்னைமீர்நசையென்னுங்கட்கே (௰)

கட்கரியபிரமன்சிவனிந்திரனென்றிவர்க்குங்
கட்கரியகண்ணனைக்குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன
உட்குடையாயிரத்துளிவையுமொருபத்தும்வல்லார்
உட்குடைவானவரோடுடனாயென்றுமாயாரே (௧௧)

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆக-திருவாய்மொழி-௬௭-க்கு-பாசுரம்-௭௱௩௰௯

# அ-வது, மாயா.

அவ்வாறுபத்ரவப்படுகின்ற வென்னை இந்த லீலாவிபூதியிலே நிறுத்தின
தெப்படிப்பட்ட ஆச்சரியமே தென்ன ஒன்றுகேட்க வொன்
றைச்சொல்லிபரிஹரிப்பானைப்போலேஎன்ப்ரகாரமிவ்
வளவோவென்றுதன்னுடைய விசித்ர.விபூதியெல்லாங்
காட்டவதைக்கண் டாச்சரியப்பட்டதை
யருளிச்செய்கிறார்

கலிவிருத்தம்-பண்-பாலையாழ்-தாளம்ஏழொத்து

மாயவாமனனே மதுசூதா நீயருளாய்
தீயாய்நீராய்நிலனாய்விசும்பாய்க்காலாய்
தாயாய்த்தந்தையாய்மக்களாய்மற்றுமாய்முற்றுமாய்
நீயாய்நீநின்றவாறிவையென்னநியாயங்களே (௧)

அங்கண்மலர்த்தண்டுழாய்முடியச்சுதனேயருளாய்
திங்களுஞாயிறுமாய்ச்செழும்பல்சுடராயிருளாய்ப்
பொங்குபொழிமழையாய்ப் புகழாய்ப்பழியாய்ப்பின்னும்நீ
வெங்கண்வெங்கூற்றமுமாயிவையென்னவிசித்ரமே, (௨)

சித்திரத்தேர்வலவாதிருச்சக்கரத்தாயருளாய்
எத்தனையோருகமுமவையாவற்றுள்ளியலும்
ஒத்தவொண்பல்பொருள்களுலப்பிலனவாய்வியவாய்
வித்தகத்தால்நிற்றிநீயிவையென்னவிடமங்களே (௩)

கள்ளவிழ்தாமரைக்கட்கண்ணனேயெனக்கொன்றருளாய்
உள்ளதுமில்லதுமாயுலப்பிலனவாய்வியவாய்
வெள்ளத்தடங்கடலுள்விடநாகணைமேல்மருவி
உள்ளப்பல்யோகுசெய்திஇவையென்னவுபாயங்களே (௪)

பாசங்கள்நீக்கியென்னையுனக்கேயறக்கொண்டிட்டுநீ
வாசமலர்த்தண்டுழாய்முடிமாயவனேயருளாய்
காயமுஞ்சீவனுமாய்க்கழிவாய்ப்பிறப்பாய்ப்பின்னும்நீ
மாயங்கள்செய்துவைத்திஇவையென்னமயக்குகளே (௫)

மயக்காவாமனனே மதியாம்வண்ணமொன்றருளாய்
அயர்ப்பாய்த்தேற்றமுமாயழலாய்க்குளிராய்வியவாய்
வியப்பாய்வென்றிகளாய்வினையாய்ப்பயனாய்ப்பின்னும்நீ
துயக்காகநின்றவாறிவையென்னதுயரங்களே (௬)

துயரங்கள்செய்யுங்கண்ணாசுடர்நீள்முடியாயருளாய
துயரஞ்செய்மானங்களாய்மதனாகியுகவைகளாய்த்
துயரஞ்செய்காமங்களாய்த்தொலையாய்நிலையாய்நடையாய்த்
துயரங்கள்செய்துவைத்தியிவையென்னசுண்டாயங்களே, (எ)

என்னசுண்டாயங்களாலெங்ஙனேநின்றிட்டாயென்கண்ணா
இன்னதோர்தன்மையென்றுன்னையாவர்க்குந்தேற்றரியை
முன்னியமூவுலகுமவைபாவற்றைப்படைத்துப்
பின்னுமுள்ளாய்புறத்தாயிவையென்னவியற்கைகளே- (அ)

என்னவியற்கைகளால்நின்றிட்டாயென்னையாளுங்கண்ணா
இன்னுகரசாஞ்ம்முதலாகவெல்லாவுறுப்பும்
உன்னுசுவையொளியூறொலிநாற்றமுற்றுநீயே
உன்னையுணர்வுறிலுவப்பில்லைநுணுக்கங்களே (கூ)

இல்லைநுணுக்கங்களேயிதனிறபிறிதென்னும்வண்ணந்
தொல்லைநன்னூலிற்சொன்னவுருமருவும்நீயே
அல்லித்துழாயலங்கலணிமார்பவென்னச்சுதனே
அல்லதோர்வண்ணஞ்சொன்னாலதுவேயுனக்காம்வண்ணமே (ய)

ஆம்வண்ணமின்னதென்றென்றறிவதரிவரியை
ஆம்வண்ணத்தாற்குருகூர்ச்சடகோபனறிந்துரைத்த
ஆம்வண்ணவொண்டமிழ்களிவையாயிரத்துளிப்பத்தும்
ஆம்வண்ணத்தாலுரைப்பாரமைந்தார்தமக்கென்றைக்குமே, (கக)

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆக-திருவாய்மொழி-சூஅக்கு-பாசுரம்-எறுய

## கூ - வது என்றைக்கு.

அஸஹ்யமான லீலாவிபூதியி லென்னையேன்வைத்தாயென்றுகேட்க
ஈச்வரன் எனக்குமென்னடியார்க்கும் ச்ராவ்யமானப்ரபந்தம்
பண்ணிவைக்கவேண்டுமென வைத்தோமென்றுசொல்ல
அந்த உபகாரத்துக்குப்ரத்யுபகாரமேதுசொல்லப்
போகிறேனென்று தடுமாறினதை
யருளிச்செய்கிறார்

கலிவிருத்தம்-பண்-கட்டபாடை-தாளம்-ஒன்பதொத்து.

என்றைக்குமென்னையுய்யக்கொண்டுபோகிய
அன்றைக்கன்றென்னைத்தன்னாக்கியென்னாற்றன்னை

இன்றமிழ்ப்பாடியவீசனையாதியாய்
நின்றவென்சோதியையென்சொல்லிநிற்பனோ, (௧)

என்சொல்லிநிற்பனென்னினுயிரின்றொன்றாய்
என்சொல்லால்யான்சொன்னவின்கவியென்பித்து
தன்சொல்லாற்றான்றன்னைக்கீர்த்தித்தமாயனென்
முன்சொல்லும்மூவுருவாயமுதல்வனே (௨)

ஆமுதல்வனிவனென்றுதற்றேற்றியென்
னாமுதல்வந்துபுகுந்துநல்லின்கவி
தூமுதற்பத்தர்க்குத்தான்றன்னைச்சொன்னவென்
வாய்முதலப்பனையென்றுமறப்பனோ, (௩)

அப்பனையென்றுமறப்பனென்னாகியே
தப்புதலின்றித்தனைக்கவிதான்சொல்லி
ஒப்பிலாத்தீவினையேனையுயக்கொண்டு
செப்பமேசெய்துநிற்கின்றசீர்கண்டே, (௪)

சீர்கண்டுகொண்டுதிருந்துநல்லின்கவி
நேர்படயான்சொல்லும்நீர்மையிலாமையில்
ஏர்விலாவென்னைத்தன்னாக்கியென்னாற்றன்னைப்
பார்பரவின்கவிபாடும்பரமரே (௫)

இன்கவிபாடும்பரமகவிகளாற்
றன்கவிதான்றன்னைப்பாடுவியாதின்று
நன்குவந்தென்னுடனாக்கியென்னாற்றன்னை
வன்கவிபாடுமென்வைகுந்தநாதனே (௬)

வைகுந்தநாதனென்வல்வினைமாய்ந்தறச்
செய்குந்தன்றன்னையென்னாக்கியென்னாற்றன்னை
வைகுந்தனாகப்புகழவண்டமிழ்கவி
செய்குந்தன்றன்னையென்னாள்சிந்தித்தார்வனோ (௭)

ஆர்வனோவாழியங்கையெம்பிரான்புகழ்
பார்விண்ணீர்முற்றுங்கலந்துபருகிலும்
ஏர்விலாவென்னைத்தன்னாக்கியென்னாற்றன்னைச்
சீர்பெறவின்கவிசொன்னதிறத்துக்கே (௮)

திறத்துக்கேதுப்புறவார்திருமாலின்சீர்
இறப்பேதிர்காலம்பருகிமார்வனோ
மறப்பிலாவென்னைத்தன்னாக்கியென்னைத்தன்னை
உறப்புலவின்கவிசொன்னவுதவிக்கே, (௯)

உதவிக்கைம்மாறென்னுயிரென்னவுற்றெண்ணில்
அதுவுமற்றாங்கவன்றன்னதென்னாற்றன்னைப்

பதவியவின் கவியடியவப்பனுக்கு
ஏதுவுமொன்றுமில்லைசெய்வதிங்குமங்கே (௰)

இங்குமங்குந்திருமாலன்றியின்மைகண்டு
அங்ஙனேவண்குருகூர்ச்சடகோபன்
இங்ஙனேசொன்னவோராயிரத்துளிப்பத்தும்
எங்ஙனேசொல்லினுமின்பம்பயக்குமே, (௧௧)

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்

ஆக-திருவாய்மொழி-௬௯-க்கு-பாசுரம்-௭௬௪,

## ௰-வது இன்பம்.

இவ்வண்ணமென்னால் ப்ரபந்தஞ்செய்வித்த ஸர்வேஶ்வரனெழுந்தருளியிருக்கிற திருவாறன் விளையாகிற திருப்பதிக்குப்போய் ப்ரத்தம் விண்ணப்பஞ் செய்யவேண்டுமென்றபேக்ஷித்ததை அருளிச்செய்கிறார்,

ஆசிரியவிருத்தம்-பண்-பழம்பஞ்சுரம்-தாளம்-ஏழொத்து

இன்பம்பயக்கவெழில்மலர்மாதருந்தானுமிவ்வேழுலகை
இன்பம்பயக்கவினிதுடன்வீற்றிருந்தாள்கின்றவெங்கள்பிரான்
அன்புற்றமார்ந்துறைகின்றவணிபொழில்சூழ்திருவாறன்விளை
அன்புற்றமர்ந்துவலஞ்செய்துகைதொழுநாள்களுமாகுங்கொலோ. (௧)

ஆகுங்கொலையமொன்றின்றிபகவிடமுற்றவுமீரடியே
ஆகும்பரிசுநிமிர்ந்ததிற்குறளப்பனமர்ந்துறையும்
மாகந்திகழ்கொடிமாடங்கள்நீடுமதிட்டிருவாறன்விளை
மாகந்தநீர்கொண்டுதூவிவலஞ்செய்துகைதொழக்கூடுங்கொலோ (௨)

கூடுங்கொல்வைகலுங்கோவிந்தனைமதுசூதனைக்கோளரியை
ஆடும்பறவைமிசைக்கண்டுகைதொழுதன்றியவனுறையும்
பாடும்பெரும்புகழ்நான்மறைவேள்விஐந்தாறங்கம்பன்னினர்வாழ்
நீடும்பொழிற்றிருவாறன்விளைதொழவாய்க்குங்கொல்நிச்சலுமே (௩)

வாய்க்குங்கொல்நிச்சலுமெப்பொழுதும்மனத்தீங்குநினைக்கப்பெற
வாய்க்கரும்பும்பெருஞ்செந்நெலும்வயல்சூழ்திருவாறன்விளை
வாய்க்கும்பெரும்புகழ்மூவுலகீசன்வடமதுரைப்பிறந்த
வாய்க்குமணிநிறக்கண்ணபிரான்றன்மலரடிப்போதுகளே

மலரடிப்போதுகளென்னெஞ்சத்தெப்பொழுதுமிருத்திவணங்கப்
பலரடியார்முன்பருளியபாம்பணையப்பனமர்ந்துறையும்
மலரின்மணிநெடுமாடங்கள்நீடுமதிட்டிருவாறன்விளை
யுலகுமலிபுகழ்ப்பாடநம்மேல்வினையொன்றுநில்லாகெடுமே (௫)

ஒன்றுநில்லாகெடுமுற்றவுந்தீவினையுள்ளித்தொழுமின்றொண்டீர்
அன்றங்கமர்வென்றுருப்பிணிநங்கையணிநெடுந்தோள்புணர்ந்தான்
என்றுமெப்போதுமென்னெஞ்சந்துதிப்பவுள்ளேயிருக்கின்றபிரான்
நின்றவணிதிருவாறன்விளையென்னுநீணகரமதுவே (௬)

நீணகரமதுவேமலர்ச்சோலைகள்சூழ்திருவாறன்விளை
நீணகரத்துறைகின்றபிரான்நெடுமால்கண்ணன்விண்ணவர்கோன்
வாணபுரம்புக்குமுக்கட்பிரானைத்தொலையவெம்போர்கள்செய்து
வாணனையாயிரந்தோள்துணித்தான்சரணன்றிமற்றொன்றிலமே (௭)

அன்றிமற்றொன்றிலம்நின்சரணேயென்றகலிரும்பொய்கையின்வாய்
நின்றுதன்னீள்கழலேத்தியவானையினெஞ்சிடர்தீர்த்தபிரான்
சென்றங்கினிதுறைகின்றசெழும்பொழில்சூழ்திருவாறன்விளை
ஒன்றிவலஞ்செய்யவொன்றுமோதீவினையுள்ளத்தின்சார்வல்லவே, (௮

தீவினையுள்ளத்தின்சார்வல்லவாகித்தெளிவிசும்பேறலுற்றால்
நாவினுள்ளுமுள்ளத்துள்ளுமமைந்ததொழிலினுள்ளுநவின்று
யாவரும்வந்துவணங்கும்பொழிற்றிருவாறன்விளையதனை
மேவிவலஞ்செய்துகைதொழக்கூடுங்கொலென்னுமென்சிந்தனையே (௯)

சிந்தைமற்றொன்றின்றிறத்ததல்லாத்தன்மைதேவபிரானறியுஞ்
சிந்தையினாற்செய்வதானறியாதனமாயங்களொன்றுமில்லைச்
சிந்தையினாற்சொல்லினாற்செய்கையால்நிலத்தேவர்குழுவணங்குஞ்
சிந்தைமகிழ்திருவாறன்விளையுறைதீர்த்தனுக்கற்றபின்னே (௰)

தீர்த்தனுக்கற்றபின்மற்றோர்சரணில்லையென்றெண்ணித்தீர்த்தனுக்கே
தீர்த்தமனத்தனனாகிச்செழுங்குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன
தீர்த்தங்களாயிரத்துள்ளிவைபத்தும்வல்லார்களைத்தேவர்வைகல்
தீர்த்தங்களேயென்றுபூசித்துநல்கியுரைப்பர்தந்தேவியர்க்கே, (௧௧)

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்

ஏழாம்பத்து-முற்றிற்று

---

ஆக-பத்து ௭-ல்-திருவாய்மொழி-௭0க்கு-பாசுரம்-௭௭0

# எட்டாம்பத்து.

## ௧ - வது. தேவி.

சத்திஹாநியாலே அந்தத்திருப்பதிக்குப்போகமாட்டாமல் நடுவேநின்று புருஷகாரபூதையானபிராட்டி கிட்டவிருக்கவும் ஆச்ரிதபாரதந்த்ர்யாதிகுணங்களிருக்கையாலும் தமக்குப் பலஸித்தியான தில்லையென்று குணங்கள்மேலே அதிசங்கைபண்ணுகையில் ஸர்வேச்வரன் விச்வாஸஹேதுவான கல்யாணகுணங்களைக் காட்டுதலால் அந்த அதிசங்கைதீர்ந்து ப்ரீதரானதை யருளிச்செய்கிறார்,

ஆசிரியவிருத்தம் பண் புறநீர்மை-தாளம் ஒன்பதொத்து

தேவிமாராவார்திருமகள்பூமியேவமற்றமராராட்செய்வார்
மேவியவுலகம்மூன்றவையாட்சிவேண்டுருவம்நின்னுருவம்
பாவியேன்றன்னையடுகின்றகமலக்கண்ணதோர்பவளவாய்மணியே
ஆவியேயமுதேயலைகடல்கடைந்தவப்பனேகாணுமாறருளாய் (௧)

காணுமாறருளாயென்றென்றேகலங்கிக்கண்ணநீரலமரவினையேன்
பேணுமாறெல்லாம்பேணிநின்பெயரேபிதற்றுமாறருளெனக்கந்தோ
காணுமாறருளாய்காகுத்தாகண்ணாதொண்டனேன்கற்பகக்கனியே
பேணுவாரமுதே பெரியதண்புனல்சூழ்பெருநிலமெடுத்தபேராளா, (௨).

எடுத்தபேராளன்னந்தகோபன்றனின்னுயிர்ச்சிறுவனேயசோதைக்
கடுத்தபேரின்பக்குலவிளங்களிறேயடியனேன்பெரியவம்மானே
கடுத்தபோரவுணனுடலிருபிளவாக்கையுகிராண்டவெங்கடலே
அடுத்ததோருருவாயின்றுநீவாராயெங்ஙனந்தேறுவருமரே (௩)

உமருகந்துகந்தவுருவம்நின்னுருவமாகியுன்றனக்கன்பரானார்
அவருகந்தமர்ந்தசெய்கையுன்மாயையறிவொன்றுஞ்சங்கிப்பன் வினையே
அமரதுபண்ணியகலிடம்புடைசூழடுபடையவித்தவம்மானே [ன்
அமரர்தமமுதேயசுரர்கணஞ்சேயென்னுடையாருயிரேயோ. (௪)

ஆருயிரேயோவகலிடமுழுதும்படைத்திடந்துண்டுமிழ்ந்தளந்த
பேருயிரேயோபெரியநீர்படைத்தங்குறைந்ததுகடைந்தடைத்துடைத்த

சீருயிரேயோமனிசர்க்குத்தேவர்போலத்தேவர்க்குந்தேவாவோ
ஒருயிரேயோருலகங்கட்செல்லாமுன்னைநானெங்குவந்துறுகோ, (௫

எங்குவந்துறுகோவென்னையாள்வானேயேழுலகங்களும்நீயே
அங்கவர்க்கமைத்ததெய்வமுமநீயேயவற்றவைகருமமும்நீயே
பொங்கியபுறம்பாற்பொருளுளவேலுமவையுமோர்நீயின்னேயானால்
மங்கியவருவாநேர்ப்பமுநீயேவான்புலனிறந்ததுநீயே (௬)

இறந்ததும்நீயேயெதிர்ந்ததும்நீயேநிகழ்வதோர்நீயின்னேயானால் [ண்
சிறந்தநின்றன்மையதுவிதுவுதுவென்றறிவொன்றுஞ்சங்கிப்பன்வினையே
கறந்தபால்நெய்யேநெய்யினின்சுவையேகடலினுளமுதமேயமுதில்
பிறந்தவின்சுவையேசுவையதுபயனேபின்னைதோள்மணந்தபேராயா (௭)

மணந்தபேராயமாயத்தால்முழுதும்வல்வினையேனையீர்கின்ற [தாய்
குணங்களையுடையாயசுரர்வன்கையர்வெங்கூற்றமே கொடியபுள்ளுயர்த்
பணங்களாயிரமுடையபைநாகப்பள்ளியாய்பாற்கடற்சேர்ப்பா
வணங்குமாறறியேன்மனமும்வாசகமுஞ்செய்கையும்யானுநீதானே (௮)

யானுநீதானேயாவதோமெய்யேயருநரகவையுநீயானால்
வானுயரின்பமெய்திலென்மற்றைநரகமேயெய்திலென்னெனினும்
யானுநீதானாய்த்தெளிதொறுநன்றுமஞ்சுவன்நரகம்நானடைதல்
வானுயரின்பமன்னிவீற்றிருந்தாயருளுநின்றாள்களையெனக்கே (௯)

தாள்களையெனக்கேதலைத்தலைச்சிறப்பத்தந்தபேருதவிக்கைம்மாறு
தோள்களையாரத்தழுவியென்னுயிரையறவிலைசெய்தனன்சோதி
தோள்களாயிரத்தாய்முடிகளாயிரத்தாய்துணைமலர்க்கண்களாயிரத்தாய்
தாள்களாயிரத்தாய்பெயர்களாயிரத்தாய்தமியனேன்பெரியவப்பனே (௰)

பெரியவப்பனைப்பிரமனப்பனையுருத்திரனப்பனைமுனிவர்க்
குரியவப்பனையமரரப்பனையுலகுக்கோர்தனியப்பனதன்னைப்
பெரியவண்குருகூர்வண்சடகோபன்பேணினவாயிரத்துள்ளும்
உரியசொல்மாலையிவையும்பத்திவற்றாலுய்யலாந்தொண்டீர்கட்கே ()

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்,

ஆக-திருவாய்மொழி-௭௧-க்கு-பாசுரம்-௭௮௧,

## உ-வது. நங்கள்.

உபாயபூரரான ஈச்வரன்வந்து முகங்காட்டாமலிருக்கைக்கு ஹேது ஈச்வரனறியும்படி ஸம்ஸாரஸம்பந்த முண்டாயிருக்குமென்று சங்கித்துத்தமக்கு ஸம்ஸாரநைராச்யமென்று நாயகி ஸகிதாய்களைக்குறித் துங்களோடு ஸம்பந்தமில்லையென்றுசொன்னதாக வருளிச்செய்கிறார்

ஆசிரியவிருத்தம்-பண்-கொல்லி-தாளம்-ஏழொத்து

நங்கள்வரிவளையாயங்காளோ நம்முடையேதலர் முன்புநாணி, நுங்கட்குயானொன்றுரைக்குமாற்றம்நோக்குகின்றேனெங்குங்காண மாட்டேன். சங்குஞ்சரிந்தனசாயிழந்தேன்றடமுலை பொன்னிற மாய்த்தளர்ந்தேன், வெங்கட்பறவையின்பாகனெங்கோன் வேங்கடவாணனை வேண்டிச்சென்றே, (க)

வேண்டிச்சென்றொன்றுபெறுகிற் பாரிலென்னுடைத் தோழியர்நுங்கட்கேலும், ஈண்டிதுரைக்கும்படியையந்தோ காணகிலமெல்லி லாட்டியேனான், காண்டகுதாமரைக்கண்ணன்கள்வன் விண்ணவர் கோன்நங்கள்கோனைக்கண்டால், ஈண்டியசங்கும்நிறைவும் கொள்வானெத்தனைகாலமிளைக்கின்றேனே. (உ)

காலமிளைக்கிலல்லால்வினையேன்நானிளைக் கின்றிலன்கண்டுகொண்மின், ஞாலமறியப்பழிசுமந்தேன்நன்னுதலீரினிநாணித்தானென், நீலமலர்நெடுஞ்சோதிசூழ்ந்த நீண்டமுகில்வண்ணன்கண்ணன்கொண்ட கோலவளையொடுமாமைகொள்வானெத்தனைகாலமுங்கூடச்சென்றே (௩)

கூடச்சென்றேனினியென்கொடுக்கேன்கோல்வளைநெஞ்சத் தொடக்கமெல்லாம், பாடற்றொழியவிழந்துவைகல் பல்வளையார்முன்பரிசழிந்தேன், மாடக்கொடிமதிட்டென்குளந்தைவண்குடபால்நின்றமாயக்கூத்தன் ஆடற்பறவையுயர்த்தவெல்போராழிவலவனையாதரித்தே (௪)

ஆழிவலவனையாதரிப்புமாங்கவனம்மில்வரவுமெல்லாந் தோழியர்காள்நம்முடையமெய்தான்சொல்லுவதோவிங்கரியதுதான் ஊழிதோறூழியொருவனாகநன்குணர்வார்க்குமுணரலாகாச் சூழலுடையசுடர்கொளாதித்தொல்லைஞ்சோதிநினைக்குங்காலே. (௫)

ளை

தொல்லையஞ்சோதிநினைக்குங்காலென் சொல்லளவன்றிமையோர் தமக்கும், எல்லையில்லாதனகூழ்ப்புச் செய்யுமத்திறம்நிற்கவெம் மாமை கொண்டான். அல்லிமலர்த்தண்டுழாய்தாராளர்க் கிடுகோவினிப்பூசல் சொல்லீர். வல்லிவளவயல் சூழ்குடந்தைமாமலர்க்கண்வளர்கின்றமாலே

மாலரிகேசவன்நாரணன்சீர்மாதவன் கோவிந்தன் வைகுந்தனென்றென்று, ஓலமிடவென்னைப்பண்ணி விட்டிட்டொன்றுமுருவுஞ்சுவடுங்காட்டான், ஏலமலர்க்குழலன்னைமீர்கா ளென்னுடைத் தோழியர்காளென்செய்கேன். காலம்பலசென்றுங்காண்பதானை யுங்களோடெங்களிடையில்லையே, (எ)

இடையில்லையான்வளர்த்த கிளிகள்பூவைகள்காள் குயில்காள்மயில்காள், உடையநம்மாமையுஞ்சங்கும் நெஞ்சுமொன்று மொழியவொட்டாதுகொண்டான், அடையும்வைகுந்தமும்பாற் கடலுமஞ்சனவெற்புமவைநணிய, கடையறப்பாசங்கள்விட்ட பின்னையன்றி யவனவைகாண்கொடானே, (அ)

காண்கொடுப்பானல்லனார்க்குந் தன்னைக்கை செயப்பாலதோர் மாயந்தன்னால், மாண்குறட்கோலவடிவு காட்டிமண்ணும்விண்ணும் நிறைய மலர்ந்த, சேண்சுடர்தோள்கள் பலதழைத்ததேவபிராற் கென்னிறைவினோடு. நாண்கொடுத்தேனினியென் கொடுக்கே னென்னுடை நன்னுதல் நங்கைமீர்காள், (கூ)

என்னுடைநன்னுதல் நங்கைமீர்காள்யானினிச் செய்வதென்னெஞ்சென்னை, நின்னிடையேனல் லேனென்று நீங்கிநேமியுஞ்சங்கு மிருகைக்கொண்டு, பன்னெடுஞ்சூழ்சுடர் ஞாயிற்றோடுபான் மதியேந்தியோர்கோலநீல, நன்னெடுங்குன்றம்வருவதொப்பான் நாண்மலர்ப்பாதமடைந்ததுவே. (ய)

பாதமடைவதன்பாசத்தாலேமற்றவன்பாசங்கள்முற்றவிட்டுக் கோதில்புகழ்க்கண்ணன்றன்னடிமேல் வண்குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன, தீதிலந்தாதியோராயிரத்துள் ளிவையுமோர்பத்திசையொடும்வல்லார், ஆதுமோர்தீதிலராகியங்குமிங்குமெல்லாமமைவார்கள்தாமே. (கக)

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்

ஆக-திருவாய்மொழி-எஉ-க்குபாசுரம்-எகூச,

# ௫-வது, அங்கும்.

ஸம்ஸாரஸம்பந்தமில்லையென்றுசொல்லவீச்வரன்மாநஸஸாக்ஷாத்காரம்
பண்ண அவன் ஸௌந்தர்யஸௌகுமார்யாதிகளைப்பார்த்துத் தாம்
பட்டதுக்கமும்மறந்துஇப்படிப்பட்ட திவ்யமங்களவிக்ரஹத்
தோடேயவதரித்தஸர்வேச்வரனுக்கு மங்களாசாஸனப்ர
ரொருவருமில்லையென்றுதாமொருவருமேமங்களா
சாஸனம்பண்ணுகைக்குஇருந்தோமென்றுமிப்படி.
பயப்படுகையில் ஈச்வரன் தமக்கு மங்களாசா
ஸனபரராய் நித்யமுக்தரிருக்க முமுக்ஷு
க்களிருக்க நீரேன் பயப்படுகிறீ
ரென்றுசொல்லபயந்தீர்ந்தனதை
யருளிச்செய்கிறார்

கலித்துறை-விருத்தம்-பண்-நட்டபாஷை-தாளம்-ஏகதாளம்.

அங்குமிங்கும்வானவர்தானவர்யாவரும்
எங்குமினையையென்றுன்னையறியகிலாதலற்றி
அங்கஞ்சேரும்பூமகள்மண்மகளாய்மகள்
சங்குசக்கரக்கையவனென்பர்சரணமே (௧)

சரணமாகியநான்மறைநூல்களுஞ்சாராதே
மரணந்தோற்றம்வான்பிணிமூப்பென்றிவைமாய்த்தோங்
கரணப்பல்படைபற்றவோடுக்கனலாழி
யரணத்தின்படையேந்தியவீசற்களாயே (௨)

ஆளுமாளாராழியுஞ்சங்குஞ்சுமப்பார்தாம்
வாளும்வில்லுங்கொண்டுபின்செல்வார்மற்றில்லைத்
தாளுந்தோளுங்கைகளையாரத்தொழக்காணேன்
நாளும்நாளும்நாடுவனடியேன்ஞாலத்தே (௩)

ஞாலம்போனகம்பற்றியோர்முற்றுருவாகி
ஆலம்பேரிலையன்னவசஞ்செய்யுமம்மானே
காலம்பேர்வதோர்காரிருள்ஞாலியொத்துளதாலுன்
கோலங்காரெழில்காணலுற்றாளுங்கொடியேற்கே (௪)

கொடியார்மாடக்கோளூரகத்தும்புளிங்குடியும்
மடியாதின்னேநீதுயில்மேவிமகிழ்ந்ததுதான்
அடியாரல்லல்தவிர்த்தவசைவோவன்றேலிப்
படிதானீண்டுதாவியவசைவோபணியாயே (௫)

பணியாவமரர்பணியும்பண்புந்தாமேயா
மணியாராழியுஞ்சங்குமேந்துமவர்காண்மின்
தணியாவெந்நோயுலகிற்றவிர்ப்பான்றிருநீல
மணியார்மேனியோடென்மனஞ்சூழவருவாரே (௬)

வருவார்செல்வார் வண்பரிசாரத்திருந்தவென்
திருவாழ்மார்வற்கென்றிறஞ்சொல்வார்செய்வதென்
உருவார்சக்கரஞ்சங்குசுமந்திங்கும்மோ
டொருபாடுழலவானோரடியானுமுளனென்றே (௭)

என்றேயென்னையுன்னேரார்கோலத்திருந்தடிக்கீழ்
நின்றேயாட்செய்ய நீகொண்டருளநினைப்பதுதான்
குன்றேழ்பாரேழ்சூழ்கடல்ஞாலம்முழுவேழும்
நின்றேதாவியநீள்கழலாழித்திருமாலே (௮)

திருமால்நான்முகன்செஞ்சடையானென்றிவர்களெம்
பெருமான்றன்மையையாரறிகிற்பார்பேசியென்
ஒருமாமுதல்வாவூழிப்பிரானென்னையாளுடைக்
கருமாமேனியனென்பனென்காதல்கலக்கவே (௯)

கலக்கமில்லாநற்றவமுனிவர்கரைகண்டோர்
துளக்கமில்லாவானவரெல்லாந்தொழுவார்கள்
மலக்கமெய்தமாகடல்தன்னைக்கடைந்தானை
உலக்கநாம்புகழ்கிற்பதென்செய்வதுரையீரே (௰)

உரையாவெந்நோய்தவிரவருள்நீண்முடியானை
வரையார்மாடமன்னுகுருகூர்ச்சடகோபன்
உரையேசொற்றொடையோராயிரத்துள்ளிப்பத்தும்
நிரையேவல்லார்நீடுலகத்திற்பிறவாரே (௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்,

ஆக-திருவாய்மொழி-எ௰-க்கு-பாசுரம்-அ௱௫

## ச - வது:• வார்கடா•

அஸ்தானபய சங்கைபண்ணுகிற ப்ரேமஸ்வபாவமுடைய ஆழ்வார்க்கு இன்னம் பட்டமெங்கே வருமோவென்று விசாரித்து ஈச்வரன் தன வீர்ய சக்தியாதிகுணங்களையும் மங்களாஸாஸன பரஸமர்த்தி னையுங்காட்டித் திருச்செங்குன்றூரில் ஸ்வாமி பயம் போக்கினதை யருளிச்செய்கிறார்.

ஆசிரியவிருத்தம்-பண்-புறநீர்மை-தாளம்-ஒன்பதொத்து

வார்கடாவருவியானைமாமலையின் மருப்பிணைக்குவடிறுத்துருட்டி, ஊர்கொள்திண்பாகனுயிர்செகுத்தரங்கின் மல்லரைக்கொன்றுசூழ் பரண மேற், போர்கடாவரசர்புறக்கடமாடமீமிசைக்கஞ்சனைத்தகர்த்த, சீர்கொ ள்சிற்றாயன் திருச்செங்குன்றூரிற் றிருச்சிற்றாறெங்கள்செல்சார்வே (௧)

எங்கள்செல்சார்வியா முடையமுதமிமையவரப்ப னென்னப்பன், பொங்குமூவுலகும் படைத்தளித்தழிக்கும் பொருந்துமூவுருவ னெம்மரு வன், செங்கயலுகளுந்தேம்பணைபுடைசூழ்திருச் செங்குன்றூரிற்றிருச்சி ற்றாற், றங்கமர்கின்ற வாதியானல்லால் யாவர்மற்றென்னமர்துணையே (௨)

என்னமர்பெருமானிமையவர்பெருமானிரு நிலமிடந்த வெம்பெரு மான், முன்னைவல்வினைகள்முழுதுடன்மாளவென்னையாள்கிற வெம்பெ ருமான், தென்றிசைக்கணிகொள்திருச்செங்குன் றூரிற்றிருச் சிற்றாற்றங் கரைமீபால், நின்றவெம்பெருமானடியல்லாற் சரணிலைப்பிலும்பிறிதில் லையெனக்கே (௩)

பிறிதில்லையெனக்குப்பெரியமூவுலகும் நிறையப்பேருருவமாய் நிமி ர்ந்த, குறியமாணெம்மான் குரைகடல்கடைந்தகோலமாணிக்கமென்னம் மான், செறிகுலைவாழைகமுகுதெங்கணி சூழ்திருச் செங்குன்றூரிற்றிருச் சிற்று, றறியமெய்ம்மைசெய நின்றவெம்பெருமா னடியிணையல்ல தோரா ணே (௪)

அல்லதோராணுமவனில்வேறில்லை யதுபொருளாகிலுமவனை, அல் லதென்னாவியமர்க்கணைகில்லாதலாலவனுறைகின்ற, நல்லநான்மறை யோர்வேள்வியுண்மடுத்தநறுப்புகை விசும்பொளி மறைக்கும், நல்நீள் மாடதிருச்செங்குன்றூரிற்றிருச்சிற்றாறெனக்குநல்லரணே (௫)

எனக்குநல்லரணையெனதாருயிரையிமையவர் தந்தைதாய்தன்னைத், தனக்குந்தன் றன்மையறிவரியானைத் தடங்கடற்பள்ளியம்மானை, கனக்கொள்சீர் மூவாயிரவர்வண் சிவனுமயனுந்தானு மொப்பார்வாழ், கனக்கொள்திண்மாடத்திருச்செங்குன் றூரிற்றிருச்சிற்றாறதனுட்கண்டேனே

திருச்செங்குன்றூரிற்றிருச்சிற்றாறதனுட் கண்டவத்திருவடியென்றுந்
திருச்செய்யகமலக்கண்ணுஞ்செவ்வாயுஞ்சேவடியுஞ்செய்யகையுந்
திருச்செய்யகமலவுந்தியுஞ் செய்யகமலமார்புஞ்செய்யவுடையுந்
திருச்செய்யமுடியுமாரமும்படையுந்திகழவென்சிந்தையுள்ளானே (எ)

திகழவென்சிந்தை யுள்ளிருந்தானைச் செழுநிலத்தேவர் நான்மறையோர், திசைகைகூப்பியேத்துந்திருச்செங் குன்றூரிற்றிருச் சிற்றாற்றங்கரையானைப், புகர்கொள்வானவர்கள் புகலிடந்தன்னையசுரர்வன்கையர்வெங்கூற்றைப், புகழுமாறறியேன்பொருந்துமூவுலகும்படைப் பொடு கெடுப்புக்காப்பவனே (அ)

படைப்பொடுகெடுப்புக் காப்பவன் பிரமபரம்பரன் சிவப் பிரானவனே, இடைப்புக்கோருருவமொழிவில்லை யவனேபுகழ்வில்லை யாவையுந்தானே, கொடைப் பெருமபுகழொன்னை தன்னூர் கூறிய விச்சையோடொழுக்கம், நடைப்பலியியற்கைத்திருச் செங்குன்றூரிற்றிருச் சிற்றாறமர்ந்தநாதனே (கூ)

அமர்ந்தநாதனையவரவராகியவர்க்கருளுமம்மானை
அமர்ந்ததண்பழனதிருச்செங்குன்றூரிற்றிருச்சிற்றாற்றங்கரையானை
அமர்ந்தசீர்மூவாயிரவர்வேதியர்கள் தம்பதியவனிதேவர்வாழ்வு
அமர்ந்தமாயோனைமுக்கணம்மானைநான்முகனையமர்ந்தேனே (ய)

தேனைநன்பாலைக்கன்னலையமுதைத்திருந்துலகுண்டவம்மானை, வானநான்முகனைமலர்ந்ததண்கொப்பூழ் மலர்மிசைப்படைத்த மாயோனைக், கோனைவண்குருகூர்வண் சடகோபனசொன்ன வாயிரத் துளிப்பத்தும், வானின்மீதேற்றியருள்செய்துமுடிக்கும் பிறவிமாமாயக்கூத்தினையே. ()

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்,

ஆக-திருவாய்மொழி-எசு-க்கு-பாசுரம்-அகக

## ௫-வது. மாய

(௧)

இவ்வாறு பயம்போக்கினதெல்லாம் மானஸாநுபவமாத்ரமாகையால் பாஹ்யஸம்ச்லேஷாபேக்ஷையாலே முன்புண்டான ப்ரீதியெல்லாம்போ யப்படிப்பட்ட ஸர்வேச்வரனைக்குறித்து ப்ரத்யக்ஷமாக வேண்டுமென்று தாமும் தம்முடைய இந்த்ரியமுங் கூப்பிட்டதாக வருளிச்செய்கிறார்

ஆசிரியவிருத்தம்-பண்-பழம்பஞ்சுரம்-தாளம்-ஏழொத்து

மாயக்கூத்தாவாமனாவினையேன்கண்ணாகண்கைகால்
தூயசெய்யமலர்களாச்சோதிச்செவ்வாய்முகிழதா
சாயச்சாயத்திருமேனித்தண்பாசடையாத்தாமரைநீள்
வாசத்தடம்போல்வருவானேயொருநாள்காணவாராயே, (௧)

காணவாராயென்றென்றுகண்ணும்வாயுந்துவர்ந்தடியேன்
நாணிநன்னாட்டலமந்தாலிரங்கியொருநாள்நீயந்தோ
காணவாராய்கருநாயிறுதிக்குங்கருமாமாணிக்க
நாண்மலைபோல்சுடர்ச்சோதிமுடிசேர்சென்னியம்மானே (௨)

முடிசேர்சென்னியம்மானின்மொய்பூந்தாமத்தண்டுழாய்
கடிசேர்கண்ணிப்பெருமானேயென்றென்றேங்கியழுதக்கால்
படிசேர்மகரக்குழைகளும்பவளவாயும்நாற்றோளும்
துடிசேரிடையுமமைந்ததோர்தூநீர்முகில்போற்றோன்றாயே (௩)

தூநீர்முகில்போற்றோன்றாய்நின்சுடர்கொள்வடிவுங்கனிவாயும்
தேநீர்கமலக்கண்களும்வந்தென்சிந்தைநிறைந்தவா
மாநீர்வெள்ளிமலைதன்மேல்வண்கார்நீலமுகில்போலத்
தூநீர்கடலுட்டுயில்வானேயெந்தாய்சொல்லமாட்டேனே (௪)

சொல்லமாட்டேனடியேனுன்றுளங்குசோதித்திருப்பாதம்
எல்லையில்சீரிளநாயிறிரண்டுபோலென்னுள்ளவா
அல்லலென்னுமிருள்சேர்தற்குபாயமென்னேயாழிசூழ்
மல்லைஞாலமுழுதுண்டமாநீர்க்கொண்டல்வண்ணனே (௫)

கொண்டல்வண்ணாகுடக்கூத்தாவினையேன்கண்ணாகண்ணாவென்
அண்டவாணாவென்றன்னையாளக்கூப்பிட்டழைத்தக்கால்
விண்டன்மேற்றான்மண்மீதான்விரிநீர்க்கடற்றான்மற்றுத்தான்
தொண்டனேனுன்கழல்காணவொருநாள்வந்துதோன்றாயே (௬)

வந்துதோன்றாயன்றேலுன்வையந்தாயமலரடிக்கீழ்
முந்திவந்தியானிற்பமுகப்பேகூவிப்பணிகொள்வாய்

செந்தண்கமலக்கண்கைகால் சிவந்தவாயோர்கருநாயி
றந்தமில்லாக்கதிர்பரப்பியலர்ந்ததொக்குமம்மானே (எ)

ஒக்குமம்மானுருவமென்றுள்ளங்குழைந்துநாணாளுந்
தொக்கமேகப்பல்குழாங்கள்காணும்போதுந்தொலைவன்னான்
தக்கவைவர்தமக்காயன்றீரைம்பதின்மர்தாள்சாயப்
புக்கநற்றேர்த்தனிப்பாகாவாராயிதுவோபொருத்தமே (அ)

இதுவோபொருத்தமின்னாழிப்படையாயேறுமிருஞ்சிறைப்புள்
அதுவேகொடியாவுயர்த்தானேயென்றென்றேங்கியழுதக்கால்
எதுவேயாகக்கருதுங்கொலிம்மாஞாலம்பொறைதீர்ப்பான்
மதுவார்சோலையுத்தரமதுரைப்பிறந்தமாயனே (௯)

பிறந்தமாயாபாரதம் பொருதமாயாநீயின்னே
சிறந்தகால்தீநீர்வான் மண்பிறவுமாயபெருமானே
கறந்தபாலுணெய்யேபோலிவற்றுளெங்குங்கண்டுகொள்
இறந்துநின்றபெருமாயாவுன்னையெங்கேகாண்கேனே (௰)

எங்கேகாண்கேனீன்றுழாயம்மான்றன்னையானென்றென்று
அங்கேதாழ்ந்தசொற்களாலந்தண்குருகூர்ச்சடகோபன்
செங்கேழ்சொன்னவாயிரத்துளிவையும்பத்தும்வல்லார்கள்
இங்கேகாணவிப்பிறப்பேமகிழ்வரெல்லியுங்காலையே (கக)

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆக-திருவாய்மொழி-எ௫-க்கு-பாசுரம்-அ௨எ,

## ஸ்ரீ • வது • எல்லியும் •

ஆழ்வார் இவ்வாறு கூப்பிடுகையில் ஆழ்வாரைக்காட்டி விச்வரனுக்கு ஆழ்வாரிடத்தில் ஸ்நேஹம் அதிகமாய் ஆக்ரோசம்பண்ணுகைக்கு முன்னே வந்தோமில்லையென்று லஜ்ஜித்து ஆழ்வாரைத்தி நிரும்படி ஸகல ஸம்ஸாரத்தோடே அநாகதமாகப்போனால் மோக்ஷிப்பரென்று திருக்கடித்தானத்திருப்பதியிலெழுந்தருளின தசரீரித்துப்ரீதி ஸாத்மித்தனாமேமுகங்காட்டுவோமென்றிருந்ததைக்கண்டாழ்வார் ப்ரீதியடைந்ததை யருளிச்செய்கிறார்,

கலிவிருத்தம்-பண்-வியந்தம்-தாளம்-ஏழொத்து

எல்லியுங்காலையுந்தன்னைநினைந்தெழ
நல்லவருள்நமக்கேதந்தருள்செய்வான்

அல்லியந்தண்ணந்துழாய்முடியப்பனூர்
செல்வர்கள்வாழுந்திருக்கடித்தானமே (க)

திருக்கடித்தானமுமென்னுடைச்சிந்தையும்
ஒருக்கடுத்துள்ளேயுறையும்பிரான்கண்டீர்
செருக்கடுத்தன்றுதிகைத்தவரக்கரை
உருக்கெடவாளிபொழிந்தவொருவனே (உ)

ஒருவரிருவரோர்மூவரெனநின்று
உருவுகரந்துள்ளுந்தோறுந்தித்திப்பான்
திருவமர்மார்பன்றிருக்கடித்தானத்தை
மருவியுறைகின்றமாயப்பிரானே (ங)

மாயப்பிரானெனவல்வினைமாய்ந்தற
நேயத்தினால்நெஞ்சநாடுகுடிகொண்டான்
தேசத்தமரர்திருக்கடித்தானத்தை
வாசப்பொழில்மன்னுகோயில்கொண்டானே (ச)

கோயில்கொண்டான்றன்திருக்கடித்தானத்தைக்
கோயில்கொண்டானதனோடுமென்னெஞ்சகங்
கோயில்கொள்தெய்வமெல்லாந்தொழவைகுந்தங்
கோயில்கொண்டகுடக்கூத்தவம்மானே (ரு)

கூத்தவம்மான்கொடியேனிடர்முற்றவும்
மாய்த்தவம்மான்மதுசூதவம்மானுறை
பூத்தபொழிற்றண்திருக்கடித்தானத்தை
ஏத்தநில்லாகுறிக்கொள்மினிடரே (சா)

கொள்மினிடர்கெடவுள்ளத்துக்கோவிந்தன்
மண்விண்முழுதுமளந்தவொண்டாமரை
மண்ணவர்தாந்தொழவானவர்தாம்வந்து
நண்ணுதிருக்கடித்தானநகரே (எ)

தானநகர்கள்தலைச்சிறந்தெங்கெங்கும்
வானிந்நிலங்கடல்முற்றுமெம்மாயற்கே
ஆனவிடத்துமென்னெஞ்சந்திருக்கடித்
தானநகருந்தனதாயப்பதியே (அ)

தாயப்பதிகள்தலைச்சிறந்தெங்கெங்கும்
மாயத்தினால்மன்னிவீற்றிருந்தானுறை
தேசத்தமரர்திருக்கடித்தானத்துள்
ஆயர்க்கதிபதியற்புதன்தானே (கூ)

ம்அ

அற்புதன்நாராயணனரிவாமனன்
நிற்பதுமேவியிருப்பதென்னெஞ்சகம்
நற்புகழ்வேதியர் நான்மறைநின்றதிர்
கற்பகச்சோலைத்திருக்கடித்தானமே, (௰)

சோலைத்திருத்திக்கடித்தானத்துறைதிரு
மாலைமதிட்குருகூர்ச்சடகோபன்சொற்
பாலோடமுதன்னவாயிரத்துளிப்பத்தும்
மேலைவைகுந்தத்திருத்தும்வியந்தே (௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆக-திருவாய்மொழி-௭௬-க்கு-பாசுரம்-௨௬௮

## ௭ - வது. இருத்தும்.

திருக்கடித்தானத்தில் ஈச்வரன் ஆழ்வார் மனோரதமெல்லாம் தீரும்படி ஸமச்லேஷிக்க இது ஸ்வப்நமோ மோஹமோவென்று சங்கித்து இது ஸ்வப்நமன்று யதார்த்தமென்று தெரிந்து அதிப்ரீதி யடைந்ததை யருளிச்செய்கிறார்

கலிவிருத்தம்-பண்-இந்தளம்-தாளம்-ஏழொத்து,

இருத்தும்வியந்தென்னைத்தன்பொன்னடிக்கீழென்று
அருத்தித்தெனைத்தோர்பலநாளழைத்தேற்குப்
பொருத்தமுடைவாமனன்றான்புகுந்தென்றன்
கருத்தையுறவீற்றிருந்தான்கண்டுகொண்டே (௧)

இருந்தான்கண்டுகொண்டெனதேழைநெஞ்சாளும்
திருந்தாதவோரைவரைத்தேய்த்தறமன்னிப்
பெருந்தாட்களிற்றுக்கருள்செய்தபெருமான்
தருந்தானருள்தானினியானறியேனே (௨)

அருள்தானினியானறியேனவனென்னுள்
இருள்தானறவீற்றிருந்தானிதுவல்லாற்
பொருள்தானெனில்மூவுலகும்பொருளல்ல
மருள்தானீதோமாயமயக்குமயக்கே (௩)

மயக்குமயக்காவென்னைவஞ்சித்து
ஆயனமரர்க்கரியேறெனதம்மான்

தூயசுடர்ச்சோதிதனதென்னுள்வைத்தான்
தேசந்திகழுந்தன்திருவருள்செய்தே, (ச)

திகழுந்தன்திருவருள்செய்துலகத்தார்
புகழும்புகழ்தானதுகாட்டித்தந்தென்னுள்
திகழுமணிக்குன்றமொன்றேயொத்துநின்றான்
புகழும்புகழ்மற்றெனக்குமோர்பொருளே, (ரு)

பொருள்மற்றெனக்குமோர்பொருள்தன்னிற்சீர்க்கத்
தருமேற்பின்னையார்க்கவன்றன்னைக்கொடுக்கும்
கருமாணிக்கக்குன்றத்துத்தாமரைபோலத்
திருமார்புகால்கண்கைசெவ்வாயுந்தியானே, (சு)

செவ்வாயுந்திவெண்பற்சுடர்க்குழைதன்னோடும்
எவ்வாய்ச்சுடருந்தம்மில்முன்வளாய்க்கொள்ளச்
செவ்வாய்முறுவலோடெனதுள்ளத்திருந்த
அவ்வாயன்றியானறியேன்மற்றருளே (எ)

அறியேன்மற்றருளென்னையாளும்பிரானார்
வெறிதேயருள்செய்வர்செய்வார்கட்குகந்து
சிறியேனுடைச்சிந்தையுள்மூவுலகுந்தன்
நெறியாவயிற்றிற்கொண்டுநின்றொழிந்தாரே (அ)

வயிற்றிற்கொண்டுநின்றொழிந்தாருமெவரும்
வயிற்றிற்கொண்டுநின்றொருமூவுலகுந்தன்
வயிற்றிற்கொண்டுநின்றவண்ணம்நின்றமாலை
வயிற்றிற்கொண்டுமன்னவைத்தேன்மதியாலே (கூ)

வைத்தேன்மதியாலெனதுள்ளத்தகத்தே
எய்த்தேயொழிவேனல்லேனென்றுமெப்போதும்
மொய்த்தேய்திரைமோதுதண்பாற்கடலுளான்
பைத்தேசுடர்ப்பாம் பணைநம்பரனே (ய)

சுடர்ப்பாம்பணைநம்பரனைத்திருமாலை
அடிச்சேர்வகைவண்குருகூர்ச்சடகோபன்
முடிப்பான்சொன்னவாயிரத்திப்பத்துஞ்சன்மம்
விடத்தேய்ந்தறநோக்குந்தன்கண்கள்சிவந்தே, (கக)

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்,

ஆக-திருவாய்மொழி-எஎ-க்கு-பாசுரம்-அசகூ,

# அ - வது - கண்கள்.

ஸ்ரீயப்பதியினுடைய ஸர்வஸ்வாமித்வத்தை
யருளிச்செய்கிறார்

ஆசிரியவிருத்தம்-பண்-தக்கேசி-தாளம்-ஏழொத்து

கண்கள்சிவந்துபெரியவாய்வாயுஞ்சிவந்துகனிந்துள்ளே
வெண்பலிலகுசுடரிலகுவிலகுமகரகுண்டலத்தன்
கொண்டல்வண்ணன்சுடர்முடியன்நான்குதோளன்குனிசார்ங்கன்
ஒண்சங்குகதைவாளாழியானொருவனடியேனுள்ளானே (க)

அடியேனுள்ளானுடலுள்ளானண்டத்தகத்தான்புறத்துள்ளான்
படியேயிதுவென்றுரைக்கலாம்படியனல்லன்பரம்பரன்
கடிசேர்நாற்றத்துள்ளாலையின்பத்துன்பக்கழிநேர்மை
ஒடியாவின்பப்பெருமையோனுணர்விலும்பரொருவனே (உ)

உணர்விலும்பரொருவனையவனதருளாலுறற்பொருட்டென்
உணர்வினுள்ளேயிருத்தினேனதுவுமவனதின்னருளே
உணர்வுமுயிருமுடம்புமற்றுலப்பிலனவும்பழுதேயாம்
உணர்வைப்பெறவூர்ந்திறவேறியானுந்தானாயொழிந்தானே (ங)

யானுந்தானாயொழிந்தானையாதுமெவர்க்குமுன்னோனைத்
தானுஞ்சிவனும்பிரமனுமாகிப்பணைத்ததனிமுதலைத்
தேனும்பாலுங்கன்னலுமமுதுமாகித்தித்தித்தென்
ஊனிலுயிரினுணர்வினில்நின்றவொன்றையுணர்ந்தேனே (ச)

நின்றவொன்றையுணர்ந்தேனுக்கதனுண்ணேர்மையதுவிதுவென்று
ஒன்றுமொருவர்க்குணரலாகாதுணர்ந்துமேலுங்காண்பரிது
சென்றுசென்றுபரம்பரமாய்யாதுமின்றித்தேய்ந்தற்று
நன்றுதீதென்றறிவரிதாய் நன்றாய்ஞானங்கடந்ததே (ரு)

நன்றாய்ஞானங்கடந்துபோய்நல்லிந்திரியமெல்லாமீர்த்து
ஒன்றாய்க்கிடந்தவரும் பெரும்பாழுலப்பிலதனையுணர்ந்துணர்ந்து
சென்றாங்கின்பத்துன்பங்கள் செற்றுக்களைந்துபசையற்றால்
அன்றேயப்போதேவீடதுவேவீடுவீடாமே (சு)

அதுவேவீடுவீடுபேற்றின்பந்தானுமதுதேறி
எதுவேதானும்பற்றின்றியாதுமிலிகளாகிற்கில்

அதுவேவீடுவீடுபேற்றின்பந்தானுமதுதேறாது
எதுவேவீடேதின்பமென்றெய்த்தாரெய்த்தாரெய்த்தாரே (எ)

எய்த்தாரெய்த்தாரெய்த்தாரென்றில்லத்தாரும்புறத்தாரும்
மொய்த்தாக்கலறிமுயங்கத்தாம்போகும்போதுன்மத்தர்போற்
பித்தேயேறியனுராகம்பொழியும்போதெம்பெம்மானோ
டொத்தேசென்றங்குள்ளங்கூடக்கூடிற்றாகில்நல்லுறைப்பே (அ)

கூடிற்றாகில்நல்லுறைப்புக்கூடாமையைக்கூடினால்
ஆடற்பறவையுயர்கொடியெம்மாயனாவததுவதுவே
வீடைப்பண்ணியொருபரிசேயெதிர்வுநிகழ்வுங்கழிவுமாயி
ஓடித்திரியும்யோகிகளுமுளருமில்லையல்லரே, (கூ)

உளருமில்லையல்லராயுளராயில்லையாகியே
உளரெம்மொருவரவர்வந்தென்னுள்ளத்துள்ளேயுறைகின்றார்
வளரும்பிறையுந்தேய்பிறையும்போலவசவுமாக்கமும்
வளருஞ்சுடருமிருளும்போற்றெருளும்மருளுமாய்ந்தோமே, (௰)

தெருளும்மருளும்மாய்த்துத்தன்திருந்துசெம்பொற்கழலடிக்கீழ்
அருளியிருத்துமம்மானுமயனுஞ்சிவனுந்திருமாலால்
அருளப்பட்டசடகோபனோராயிரத்துளிப்பத்தால்
அருளியடிக்கீழிருத்துமெம்மண்ணல்கருமாணிக்கமே (கக)

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்,

ஆக-திருவாய்மொழி-எஅ-க்குபாசுரம்-அகூ0

## கூ-வது. கருமாணிக்கம்.

இதுவுமது,

ஆசிரியவிருத்தம்-பண்-தக்கேசி-தாளம்-ஏமொத்து

கருமாணிக்கமலைமேல்மணித்தடந்தாமரைக்காடுகள்போல்
திருமார்புவாய்கண்கைபுந்திகாலுடையாடைகள்செய்யபிரான்
திருமாலெம்மான்செழுநீர்வயற்குட்டநாட்டுத்திருப்புலியூர்
அருமாயன்பேரன்றிப்பேச்சிலளன்னைமீரிதற்கென்செய்கேனோ (க)

அன்னைமீரிதற்கென்செய்கேனணிமேருவின்மீதுலவுந்
துன்னுசூழ்சுடர்ஞாயிறுமன்றியும்பலசுடர்களும்போல்
மின்னுநீண்முடியாரம்பலகலன்றானுடையெம்பெருமான்
புன்னையம்பொழில்சூழ்திருப்புலியூர்புகழுமிவளே, (௨)

புகழுமிவள் நின்றிராப்பகற்பொருநீர்க்கடற்றீப்பட்டெங்குந்
திகழுமெரியொடுசெல்வதொப்பச்செழுங்கதிராழிமுதற்
புகழும்பொருபடையேந்திப்போர்புக்கசுரரைப்பொன்றுவித்தான்
திகழுமணிநெடுமாடநீடுதிருப்புலியூர்வளமே (௩)

ஊர்வளங்கிளர்சோலையுங்கரும்பும்பெருஞ்செந்நெலுஞ்சூழ்ந்
தேர்வளங்கிளர்தண்பணைக்குட்டநாட்டுத்திருப்புலியூர்
சீர்வளங்கிளர்மூவுலகுண்டுமிழ்தேவபிரான்
பேர்வளங்கிளர்ந்தன்றிப்பேச்சிலளின்றிப்புனையிழையே, (௪)

புனையிழைகளணிவுமாடையுடையும்புதுக்கணிப்பும்
நினையுநீர்மையதன்றிவட்கிதுநின்றுநினைக்கப்புக்காற்
சுனையினுட்டடந்தாமரைமலருந்தண்டிருப்புலியூர்
முனைவன்மூவுலகாளியப்பன்றிருவருள்மூழ்கினளே (௫)

திருவருள்மூழ்கிவைகலுஞ்செழுநீர்நிறக்கண்ணபிரான்
திருவருள்களுஞ்சேர்ந்தமைக்கடையாளந்திருந்தவுள
திருவருளருளாலவன்சென்றுசேர்தண்டிருப்புலியூர்
திருவருட்கமுகொண்பழத்ததுமெல்லியல்செவ்விதழே (௬)

மெல்லிலைச்செல்வவண்கொடிப்புல்கவீங்கிளந்தாட்கமுகின்
மல்லிலைமடல்வாழையீன்கனிசூழ்ந்துமணங்கமழ்ந்து
புல்லிலைத்தெங்கினூடுகாலுலவுந்தண்டிருப்புலியூர்
மல்லலஞ்செல்வக்கண்ணன்றாளடைந்தாளிம்மடவரலே (௭)

மடவரலன்னைமீர்கட்கென்சொல்லிச்சொல்லுகேன்மல்லற்செல்வ
வடமொழிமறைவாணர்வேள்வியுண்ணெய்யழல்வான்புகைபோய்த்
திடவிசும்பிலமரர்நாட்டைமறைக்குந்தண்டிருப்புலியூர்ப்
படவரவணையான்றன்னாமமல்லாற்பரவாளிவளே (௮)

பரவாளிவள்நின்றிராப்பகற்பனிநீர்நிறக்கண்ணபிரான்
விரவாரிசைமறைவேதியரொலிவேலையினின்றொலிப்பக்
கரவார்தடந்தொறுந்தாமரைக்கயந்தீவிகைநின்றலரும்
புரவார்கழனிகள்சூழ்திருப்புலியூர்ப்புகழன்றிமற்றே. (௯)

அன்றிமற்றோருபாயமென்னிவளந்தண்டுழாய்கமழ்தல்
குன்றமாமணிமாடமாளிகைக்கோலக்குழாங்கள்மல்கித்
தென்றிசைத்திலதம்புரைக்குட்டநாட்டுத்திருப்புலியூர்
நின்றமாயப்பிரான்திருவருளாமிவணேர்பட்டதே (௰)

நேர்பட்டநிறைமூவுலகுக்கும்நாயகன்றன்னடிமை
நேர்பட்டதொண்டர்தொண்டர்தொண்டன்சடகோபன்சொல்
நேர்பட்டதமிழ்மாலையாயிரத்துள்ளிவைபத்தும்
நேர்பட்டாரவர்நேர்பட்டார் நெடுமாற்கடிமைசெய்யவே (௧௧)

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆக-திருவாய்மொழி-௭௯-க்கு-பாசுரம்-௮௭௧

## ௰-வது. நெடுமால்.

இதுவுமது.

ஆசிரியவிருத்தம்-பண்-தக்கேசி-தாளம்-ஏழொத்து.

நெடுமாற்கடிமைசெய்வேன்போலவனைக்கருதவஞ்சித்துத்
தடுமாற்றற்றதீக்கதிகள்முற்றுந்தவிர்ந்தசதிர்நினைந்தாற்
கொடுமாவினையேனவனடியாரடியே கூடுமிதுவல்லால்
விடுமாறென்பதென்னந்தோவியன்மூவுலகுபெறினுமே (௧)

வியன்மூவுலகுபெறினும்போய்த்தானேதானேயானாலும்
புயன்மேகம்போற்றிருமேனியம்மான்புனைபூங்கழலடிக்கீழ்ச்
சயமேயடிமைதலை நின்றார்திருத்தாள்வணங்கியிம்மையே
பயனேயின்பம்யான்பெற்றதுறுமோபாவியேனுக்கே (௨)

உறுமோபாவியேனுக்கிவ்வுலகமூன்றுமுடனிறையச்
சிறுமாமேனிநிமிர்த்தவென்செந்தாமரைக்கட்டிருக்குறளன்
நறுமாவிரைநாண்மலரடிக்கீழ்ப்புகுதலன்றியவனடியார்
சிறுமாமனிசராயென்னையாண்டாரிங்கேதிரியவே (௩)

இங்கேதிரிந்தேற்கிழுக்குற்றென்னிருமாநிலமுன்னுண்டுமிழ்ந்த
செங்கோலத்தபவளவாய்ச்செந்தாமரைக்கண்ணென்னம்மான்
பொங்கேழ்புகழ்கள்வாயவாய்ப்புலன்கொள்வடிவென்மனத்ததாய்
அங்கேமலர்கள்கையவாய்வழிபட்டோடவருளிலே. (௪)

வழிபட்டோடவருள்பெற்றுமாயன்கோலமலரடிக்கீழ்ச்
சுழிபட்டோடுஞ்சுடர்ச்சோதிவெள்ளத்தின்புற்றிருந்தாலும்
இழிபட்டோடுமுடலினிற்பிறந்துதன்சீரியான்கற்று
மொழிபட்டோடுங்கவியமுதம்நுகர்ச்சியுறுமோமுழுதுமே (௫)

நுகர்ச்சியுறுமோமூவுலகின்வீடுபேறுதன்கேழில்
புகர்ச்செம்முகத்தகளிறட்டபொன்னாழிக்கையென்னம்மான்
நிகர்ச்செம்பங்கியெரிவிழிகள்நீண்டவசுரருயிரெல்லாந்
தகர்த்துண்டுழலும்புட்பாகன்பெரியதனிமாப்புகழே (௬)

தனிமாப்புகழேயெஞ்ஞான்றுநிற்கும்படியாய்த்தான்றோன்றி
முனிமாப்பிரமமுதல்வித்தாயுலகுமூன்றும்முளைப்பித்த
தனிமாத்தெய்வத்தளியடிக்கீழ்ப்புகுதலன்றியவனடியார்
நனிமாக்கலவியின்பமேநாளும்வாய்க்கநங்கட்கே (௭)

நாளும்வாய்க்கநங்கட்குநளிர்நீர்க்கடலைப்படைத்துத்தன்
தாளுந்தோளும்முடிகளுஞ் சமனிலாதபலபரப்பி
நீளும்படர்பூங்கற்பகக்காவும்நிறைபொன்னாயிற்றின்
கோளுமுடையமணிமலைபோற்கிடந்தான்றமர்கள்கூட்டமே (௮)

தமர்கள்கூட்டவல்வினையைநாசஞ்செய்யுஞ்சதுமூர்த்தி
அமர்கொளாழிசங்குவாள்விற்றண்டாதிபல்படையன்
குமரன்கோலவைங்கணைவேள்தாதைகோதிலடியார்தந்
தமர்கள்தமர்கள்தமர்களாஞ்சதிரேவாய்க்கதமியேற்கே (௯)

வாய்க்கதமியேற்கூழிதோறூழியூழிமாகாயம்
பூக்கொண்மேனிநான்குதோட்பொன்னாழிக்கையென்னம்மான்
நீக்கமில்லாவடியார்தம்மடியாரடியாரடியாரெங்
கோக்களவர்க்கேகுடிகளாய்ச்செல்லும்நல்லகோட்பாடே (௰)

நல்லகோட்பாட்டுலகங்கள்மூன்றினுள்ளுந்தானிறைந்த
அல்லிக்கமலக்கண்ணனையந்தண்குருகூர்ச்சடகோபன்
சொல்லப்பட்டவாயிரத்துளிவையும்பத்தும்வல்லார்கள்
நல்லபதத்தால்மனைவாழ்வர்கொண்டபெண்டிர்மக்களே (௧௧)

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்

எட்டாம்பத்து-முற்றிற்று,

ஆக-பத்து-அ-ல்-திருவாய்மொழி-அ௰-க்கு-பாசுரம்-௮௱௮௰,

## ஒன்பதாம்பத்து.

## ௧-வது- கொண்ட

ஈச்வரனுக்குச் சேதனன்செய்யும் நித்யகைங்கர்யத்தை
அருளிச்செய்கிறார்

ஆசிரியவிருத்தம்-பண்-பழந்தக்கராகம்-தாளம்-ஏழொத்து

கொண்டபெண்டிர்மக்களுற்றார்சுற்றத்தவர்பிறரும்
கண்டதோடுபட்டதல்லாற்காதன்மற்றுயாதுமில்லை
எண்டிசையுங்கீழும்மேலும்முற்றவுமுண்டபிரான்
தொண்டரோமாயுய்யலல்லாலில்லைகண்டீர்துணையே (௧)

துணையுஞ்சார்வுமாகுவார்போற்சுற்றத்தவர்பிறரும்
அணையவந்தவாக்கமுண்டேலட்டைகள்போல்சுவைப்பர்
கணையொன்றாலேயேழ்மரமுமெய்தவெங்கார்முகிலைப்
புணையென்றுய்யப்போகலல்லாலில்லைகண்டீர்பொருளே (௨)

பொருள்கையுண்டாய்ச்செல்லக்காணிற்போற்றியென்றேற்றெழுவர்
இருள்கொள்துன்பத்தின்மைகாணிலென்னேயென்பாருமில்லை
மருள்கொள்செய்கையசுரர்மங்கவடமதுரைப்பிறந்தாற்
கருள்கொளாளாயுய்யலல்லாலில்லைகண்டீரரணே (௩)

அரணமாவரற்றகாலைக்கென்றென்றமைக்கப்பட்டார்
இரணங்கொண்டதெப்பராவரின்றியிட்டாலுமஃதே
வருணித்தென்னேவடமதுரைப்பிறந்தவன்வண்புகழே
சரணனன்றுய்யப்போகலல்லாலில்லைகண்டீர்சதிரே, (௪)

சதுரமென்றுதம்மைத்தாமேசம்மதித்தின்மொழியார்
மதுரபோகந்துற்றவரேவைகிமற்றொன்றுறுவர்
அதிர்கொள்செய்கையசுரர்மங்கவடமதுரைப்பிறந்தாற்கு
எதிர்கொளாளாயுய்யலல்லாலில்லைகண்டீரின்பமே (௫)

இல்லைகண்டீரின்பமந்தோவுள்ளதுநினையாதே
தொல்லையார்களெத்தனைவர்தோன்றிக்கழிந்தொழிந்தார்
மல்லைமூதூர்வடமதுரைப்பிறந்தவன்வண்புகழே
சொல்லியுய்யப்போகலல்லால்மற்றொன்றில்லைசுருக்கே (௬)

மற்றொன்றில்லைசுருங்கச்சொன்னோம்மாநிலத்தெவ்வுயிர்க்குஞ்
சிற்றவேண்டாசிந்திப்பேயமையுங்கண்டீர்களந்தோ
குற்றமன்றெங்கள்பெற்றத்தாயன்வடமதுரைப்பிறந்தான்
குற்றமில்சீர்கற்றுவைகல்வாழ்தல்கண்டீர்குணமே, (௭)

வாழ்தல்கண்டீர்குணமிதந்தோமாயவனடிபரவிப்
போழ்துபோகவுள்ளகிற்கும்புன்மையிலாதவர்க்கும்
வாழ்துணையாவடமதுரைப்பிறந்தவன்வண்புகழே
வீழ்துணையாம்போமினில்யாதுமில்லைமிக்கதே (௮)

யாதுமில்லைமிக்கதனிலென்றென்றதுகருதிற்
காதுசெய்வான்கூதைசெய்துகடைமுறைவாழ்க்கையும்போம்
மாதுகிலின்கொடிக்கொள்மாடவடமதுரைப்பிறந்த
தாதுசேர்தோட்கண்ணனல்லாலில்லைகண்டீர்சரணே (௯)

கண்ணனல்லாலில்லைகண்டீர்சரணதுநிற்கவந்து
மண்ணின்பாரநீக்குதற்கேவடமதுரைப்பிறந்தான்
திண்ணமாநும்முடைமையுண்டேலவனடிசேர்த்துய்மினோ
எண்ணவேண்டாநும்மதாதுமவனன்றிமற்றில்லையே (௰)

ஆதுமில்லைமற்றவனிலென்றதுவேதுணிந்து
தாதுசேர்தோட்கண்ணனைக்குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன
தீதிலாதவொண்டமிழ்களிவையாயிரத்துளிப்பத்தும்
ஓதவல்லபிராக்கள்நம்மையாளுடையார்கள்பண்டே (௧௧)

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்

ஆக-திருவாய்மொழி-௮௧-க்கு-பாசுரம்-௮௱௰

## ௨-வது· பண்டை

### இதுவமது

ஆசிரியவிருத்தம்-பண்-முதநீர்மை-தாளம்-ஒன்பதொத்து

பண்டைநாளாலே நின்திருவருளும் பங்கயத்தாள்திருவருளுங்,கொண்டுநின்கோயில்சீய்த்துப்பல்படிகால் குடிகுடிவழிவந்தாட்செய்யுந், தொண்டரோர்க்கருளிச் சோதிவாய்திறந்துன்று மரைக்கண்களால்நோக்காய் தெண்டிரைப்பொருநற்றண்பணைசூழ்ந்ததிருப்புளிங்குடிக்கிடந்தானே (௧)

குடிக்கிடந்தாக்கஞ்செய்துநின்றீர்த்த வடிமைக்குற்றேவல்செய்து
ன்பொன், அடிக்கடவாதேவழிவருகின்றவடியரோர்க்கருளி நீயொருநாள்
படிக்களவாகநிமிர்த்தநின்பாதபங்கயமே தலைக்கணியாய், கொடிக்கொள்
பொன்மதில்சூழ்குளிர்வயற்சோலைத்திருப்புளிங்குடிககிடந்தானே. (உ)

கிடந்தான்கிடந்தாயெத்தனைகாலங்கிடத்தியுன் றிருவுடம்பசையத்
தொடர்ந்துகுற்றேவல்செய்துதொல்லடிமைவழிவருந்தொண்டரோர்க்க
ருளித், தடங்கொள்தாமரைக்கண்விழித்துநீயெழுந்துன் தாமரைமங்கை
யுநீயும், இடங்கொண்மூவுலகுந்தொழவிருந்தருளாய்திருப்புளிங் குடிக்
கிடந்தானே (௩.)

புளிங்குடிக்கிடந்துவரகுணமங்கையிருந்துவைகுந்தத்துணின்று
தெளிந்தவெண்சிந்தையகங்கழியாமேயென்னையாள்வாயெனக்கருளி
நளிர்ந்தசீருலகமூன்றுடன்வியப்பநாங்கள் கூத்தாடிநின்றார்ப்பப்
பளிங்குநீர்முகிலின்பவளம்போற்கனிவாய்சிவப்பநீகாணவாராயே, (ச

பவளம்போற்கனிவாய்சிவப்பநீகாணவந்துநின்பன்னிலாமுத்தந்
தவழ்கதிர்முறுவல்செய்துநின் றிருக்கண்தாமரைதயங்கநின்றருளாய்
பவளநன்படர்க்கீழ்ச்சங்குறைபொருநற் றண்டிருப்புளிங்குடிக்கிடந்தாய்,
கவளமாகளிற்றினிடர் கெடத்தடத்துக்காய்சினப்பறவையூர்ந்தானே (ரு)

காய்சினப்பறவையூர்ந்துபொன்மலையின் மீமிசைக்கார்முகில்போல,
மாசினமாலிமாலிமானென்றங்கவர்படக்கனன்றுமுன்னின்ற
காய்சினவேந்தேகதிர்முடியானேகலிவயற்றிருப்புளிங்குடியாய்
காய்சினவாழிசங்குவாள்விற்றண்டேந்தியெம்மிடர்கடிவானே (சு)

எம்மிடர்கடிந்திங்கென்னையாள்வானே யிமையவர்தமக்குமாங்கனே
யாய், செம்மடல்மலருந்தாமரைப்பழனத் தண்டிருப்புளிங்குடிக் கிடந்தா
ய்,நம்முடையடியர்கவ்வைகண்டுகந்துநாங்களித்துளநலங்கூற
இம்மடவுலகர்காணநீயொருநாளிருந்திடாயெங்கள்கண்முகப்பே (எ)

எங்கள்கண்முகப்பேயுலகர்களெல்லா மிணையடிதொழு தெழுதிறை
ஞ்சித், தங்களன்பாரத்தமதுசொலவலத்தாற்றலைத்தலைச்சிறந்து பூசிப்பத
திங்கள்சேர்மாடத்திருப்புளிங்குடியாய்த் திருவைகுந்தத்துளாய்தேவா
இங்கண்மாஞாலத்திதனுளுமொருநாளிருந்திடாய்வீற்றிடங்கொண்டே ()

வீற்றிடங்கொண்டுவியன்கொண்மாஞாலத் திதனுளுமிருந்திடாயடி
யோம், போற்றியோவாதேகண்ணிணை குளிரப்புதுமலராகத்தைப்பருகச்

சேற்றிளவாளைச்செந்நெலூடுகளுஞ்செழும்பணைத்திருப்புளிங்குடியாய்,
கூற்றமாயசுரர்குலமுதலரிந்தகொடுவினைப்படைகள்வல்லானே (௯)

கொடுவினைப்படைகள் வல்லையாயமரர்க் கிடர்கெடவசுரர்க் கிடர்
செய்; கடுவினைநஞ்சேயென்னுடையமுதேகலிவயற்றிருப்புளிங் குடியாய்
வடிவிணையில்லாமலர்மகள்மற்றைநிலமகள்பிடிக்குமெல்லடியைக்
கொடுவினையேனும்பிடிக்கநீயொருநாள்கூவுதல்வருதல்செய்யாயே (௰)

கூவுதல்வருதல்செய்திடாயென்றுகுரைகடல்கடைந்தவன்றன்னை
மேவிநன்கமர்ந்தவியன்புனற்பொருநல்வழுதிநாடன்சடகோபன்
நாவியல்பாடலாயிரத்துள்ளிவையும்பத்தும்வல்லார்கள்
ஓவுதலின்றியுலகம்மூன்றளந்தானடியிணையுள்ளத்தோர்வாரே. (௧௧)

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்

ஆக - திருவாய்மொழி - ௮௨ - க்கு - பாசுரம் - ௯௱௪

## ௩-வ-து ஓராயிரம்.

இதுவமது.

கலிவிருத்தம்-பண்-காந்தாரம்-தாளம்-ஏழொத்து.

ஓராயிரமாயுலகேழளிக்கும்
பேராயிரங்கொண்டதோர்பீடுடையன்
காராயினகாளநன்மேனியினன்
நாராயணன்நங்கள்பிரானவனே (௧)

அவனேயகல்ஞாலம்படைத்திடந்தான்
அவனேயஃதுண்டுமிழ்ந்தானளந்தான்
அவனேயவனுமவனுமவனும்
அவனேமற்றெல்லாமுமறிந்தனமே (௨)

அறிந்தனவேதவரும்பொருணூல்கள்
அறிந்தனகொள்கயரும்பொருளாதல்
அறிந்தனரெல்லாமரியைவணங்கி
அறிந்தனர்நோய்களறுக்குமருந்தே (௩)

மருந்தேநங்கள்போகமகிழ்ச்சிக்கென்று
பெருந்தேவர்குழாங்கள்பிதற்றும்பிரான்

கருந்தேவனெம்மான்கண்ணன்விண்ணுலகம்
தருந்தேவனைச்சோரேற்கண்டாய்மனமே. (௪)

மனமேயுன்னைவல்வினையேனிரந்து
கனமேசொல்லினேனிதுசோரேற்கண்டாய்
புனமேவியபூந்தண்டுழாயலங்கல்
இனமேதுமிலானையடைவதுமே (௫)

அடைவதுமணியார்மலர்மங்கைதோள்
மிடைவதுமசுரர்க்குவெம்போர்களே
கடைவதுங்கடலுளமுதமென்மனம்
உடைவதுமவற்கேயொருங்காகவே (௬)

ஆகஞ்சேர்நரசிங்கமதாகியோர்
ஆகமவள்ளுகிரார்பிளந்தானுறை
மாகவைகுந்தங்காண்பதற்கென்மனம்
ஏகமெண்ணுமிராப்பகலின்றியே (௭)

இன்றிப்போகவிருவினையுங்கெடுத்
தோன்றியாக்கைபுகாமலுய்யக்கொள்வான்
நின்றவேங்கடம்நீணிலத்துள்ளது
சென்றுதேவர்கள்கைதொழுவார்களே (௮)

தொழுதுமாமலர்நீர்சுடர்தூபங்கொண்
டொழுதுமென்னுமிதுமிகையாதலில்
பழுதில்தொல்புகழ்ப்பாம்பணைப்பள்ளியாய்
தழுவுமாறறியேனுனதாள்களே (௯)

தாளதாமரையானுனதுந்தியான்
வாள்கொணீண்மழுவாளியுன்னாகத்தான்
ஆளராய்த்தொழுவாருமமரர்கள்
நாளுமென்புகழ்கோவுனசீலமே (௰)

சீலமெல்லையிலானடிமேலணி
கோலநீள்குருகூர்ச்சடகோபன்சொல்
மாலையாயிரத்துள்ளிவைபத்துனின்
பாலர்வைகுந்தமேறுதல்பாண்மையே (௧௧)

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்

ஆக-திருவாய்மொழி அகூ-க்கு-பாசுரம்-கூரு.

## ௪ - வது. மையார்.

### இதுவுமது

கலிவிருத்தம்-பண்-கொல்லி-தாளம்-ஏழொத்து.

மையார்கருங்கண்ணிகமலமலர்மேற்
செய்யாள்திருமார்பினிற்சேர்திருமாலே
வெய்யார்சுடராழிசுரிசங்கமேந்துங்
கையாவுனைக்காணக்கருதுமென்கண்ணே (௧)

கண்ணேயுன்னைக்காணக்கருதியென்னெஞ்சம்
எண்ணேகொண்டசிந்தையதாய்நின்றியம்பும்
விண்ணோர்முனிவர்க்கென்றுங்காண்பரியாயை
நண்ணாதொழியேனென்றுநானழைப்பேனே, (௨)

அழைக்கின்றவடிநாயேன்நாய்கூழைவாலால்
குழைக்கின்றதுபோலவென்னுள்ளங்குழையும்
மழைக்கன்றுகுன்றமெடுத்தானிரைகாத்தாய
பிழைக்கின்றதருளென்றுபேதுறுவேனே. (௩)

உறுவதிதுவென்றுனக்காட்பட்டுநின்கட்
பெறுவதெதுகொலென்றுபேதையேனெஞ்சம்
மறுகல்செய்யும்வானவர்தானவர்க்கென்றும்
அறிவதரியவரியாயவம்மானே (௪)

அரியாயவம்மானையமரர்பிரானைப்
பெரியானைப்பிரமனைமுன்படைத்தானை
வரிவாளரவினணைப்பள்ளிகொள்கின்ற
கரியான்கழல்காணக்கருதுங்கருத்தே. (௫)

கருத்தேயுன்னைக்காணக்கருதியென்னெஞ்சத்
திருத்தாகவிருத்தினேன்றேவர்கட்கெல்லாம்
விருத்தாவிளங்குஞ்சுடர்ச்சோதியுயரத்
தொருத்தாவுன்னையுள்ளுமென்னுள்ளமுகந்தே (௬)

உகந்தேயுன்னையுள்ளுமென்னுள்ளத்தகம்பால்
அகந்தானமர்ந்தேயிடங்கொண்டவமலா
மிகுந்தானவன்மார்பகலமிருகூறா
நகந்தாய்நரசிங்கமதாயவுருவே. (௭)

உருவாகியவாறுசயக்கட்கெல்லாம்
பொருவாகிநின்றானவனெல்லாப்பொருட்கும்
அருவாகியவாதியைத்தேவர்கட்கெல்லாம்
கருவாகியகண்ணனைக்கண்டுகொண்டேனே (௮)

கண்டுகொண்டேன்கண்ணிணையாரக்களித்துப்
பண்டைவினையாயின்பற்றோடறுத்துத்
தொண்டர்க்கமுதுண்ணச்சொன்மாலைகள்சொன்னேன்
அண்டத்தமரர்பெருமானடியேனே (௯)

அடியானிவனென்றெனக்காரருள்செய்யும்
நெடியானைநிறைபுகழஞ்சிறைப்புள்ளின்
கொடியானைக்குன்றாமலுலகமளந்த
அடியானையடியேனடைந்துய்ந்தவாறே (௰)

ஆறுமதயானையடர்த்தவன்றன்னை
சேறார்வயல்தென்குருகூர்ச்சடகோபன்
நூறேசொன்னவோராயிரத்துளிப்பத்தும்
ஏறேதரும்வானவர்தமின்னுயிர்க்கே (௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்,

ஆக-திருவாய்மொழி-௮௬-க்கு-பாசுரம்-௯௨௯

## ௫-வது. இன்னுயிர்

இதுவுமது.

கலித்துறைவிருத்தம்-பண்-கொல்லி-தாளம்-ஏழொத்து,

இன்னுயிர்ச்சேவலும்நீருங்கூவிக்கொண்டிங்கெத்தனை
என்னுயிர்கோவமிழற்றேன்குயிற்பேடைகாள்
என்னுயிர்க்கண்ணபிரானைநீர்வரக்கூவுகிலீர்
என்னுயிர்கூவிக்கொடுப்பார்க்குமித்தனைவேண்டுமோ. (௧)

இத்தனைவேண்டுவதன்றந்தோவன்றிற்பேடைகாள்
எத்தனைநீருநுஞ்சேவலுங்கரைந்தேங்குதிர்
வித்தகன்கோவிந்தன்மெய்யனல்லனொருவர்க்கும்
அத்தனையாமினியென்னுயிரவன்கையதே. (௨)

அலைகடைபதேயெனதாருயிரன்றிற்பெடைகாள்
எவஞ்சொல்லிநீர்குடைந்தாடுதிர்புடைசூழவே
தவஞ்செய்திலாவினையாட்டியேனுயிரிருக்குண்டோ
எவஞ்சொல்லிநிற்றும்நும்மெக்குக்கூக்குரல்கேட்டுமே (௩)

கூக்குரல்கேட்டுநங்கண்ணன்மாயன்வெளிப்பட்டான்
மேற்கிளைக்கொள்ளேல்மின்நீருஞ்சேவலுங்கோழிகாள்
வாக்குமனமுங்கருமமும்நமக்காங்கதே
யாக்கையுமாவியுமந்தரம்நின்றுழலுமே, (௪)

அந்தரம்நின்றுழல்கின்றயானுடைப்பூவைகாள்
நுன்றிறத்தேதுமிடையில்லைகுழறேன்மினோ
இந்திரஞாலங்கள்காட்டியிவ்வேழுலகுங்கொண்ட
நந்திருமார்பனம்மாவியுண்ணநன்கெண்ணினான் (௫)

நன்கெண்ணினான்வளர்த்தசிறுகிளிப்பைதலே
இன்குரல்நீமிழற்றேலென்னாருயிர்க்காகுத்தன்
நின்செய்யவாயொக்கும்வாயன்கண்ணன்கைகாலினன்
நின்பசுஞ்சாமநிறத்தன்கூட்டுண்டுநீங்கினான் (௬)

கூட்டுண்டுநீங்கியகோலத்தாமரைக்கட்செவ்வாய்
வாட்டமிலென்கருமாணிக்கக்கண்ணன்மாயன்போல்
கோட்டியவில்லொடுமின்னுமேகக்குழாங்கள்காள்
காட்டேல்மின்னும்முருவென்னுயிர்க்கதுகாலனே (௭)

உயிர்க்கதுகாலனென்றும்மையானிரந்தேற்குநீர்
குயிற்பைதல்காள்கண்ணன்நாமமேகுழறிக்கொன்றீர்
தயிர்ப்பழஞ்சோற்றொடுபாலடிசிலுந்தந்துசொல்
பயிற்றியநல்வளமூட்டினீர்பண்புடையீரே (௮)

பண்புடைவண்டொடுதும்பிகாள்பண்மிழற்றேல்மின்
புண்புரைவேல்கொடுகுத்தாலொக்குநும்மின்குரல்
தண்பெருநீர்த்தடத்தாமரைமலர்ந்தாலொக்கும்
கண்பெருங்கண்ணனம்மாவியுண்டெழநண்ணினான் (௯)

எழநண்ணிநாமும்வானநாடனோடொன்றினோம்
பழனநன்னாரைக்குழாங்கள்காள்பயின்றென்னினி
இழைநல்லவாக்கையும்பையவேபுயக்கற்றது
தழைநல்லவின்பந்தலைப்பெய்தெங்குந்தழைக்கவே, (௰)

இன்பத்தலைப்பெய்தெங்குந்தழைத்தபல்லூழிக்குத்
தன்புகழேத்தத்தனக்கருள்செய்தமாயனைத்
தென்குருகூர்ச்சடகோபன்சொல்லாயிரத்துள்ளிவை
ஒன்பதோடொன்றுக்குமூவுலகுமுருகுமே (௧௧)

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்

ஆக-திருவாய்மொழி-அ௰-க்கு-பாசுரம்-கூகஎ

## ௰ - வது. உருகு.

இதுவுமது

கலிவிருத்தம்-பண்-கட்டராகம்-தாளம்-ஏழொத்து,

உருகுமால்நெஞ்சமுயிரின்பரமன்றிப்
பெருகுமால்வேட்கையுமென்செய்கேன்றொண்டனேன்
தெருவெல்லாங்காவிகமழ்திருக்காட்கரை
மருவியமாயன்றன்மாயம்நினைதொறே, (௧)

நினைதொறுஞ்சொல்லுந்தொறும்நெஞ்சிடிந்துகும்
வினைகொள்சீர்பாடிலும்வேமெனதாருயிர்
சுனைகொள்பூஞ்சோலைத்தென்காட்கரையென்னப்பா
நினைகிலேன்னானுனக்காட்செய்யும்நீர்மையே (௨)

நீர்மையால்நெஞ்சம்வஞ்சித்துப்புகுந்தென்னை
ஈர்மைசெய்தென்னுயிராயென்னுயிருண்டான்
சீர்மல்குசோலைத்தெனகாட்கரையென்னப்பன்
கார்முகில்வண்ணன்றன்கள்வமறிகிலேன் (௩)

அறிகிலேன்றன்னுள்ளனைத்துலகும்நிற்க
நெறிமையால்தானுமவற்றுள்நிற்கும்பிரான்
வெறிகமழ்சோலைத்தென்காட்கரையென்னப்பன்
சிறியவென்னாருயிருண்டதிருவருளே (௪)

திருவருள்செய்பவன்போலவென்னுள்புகுந்
துருவமுமாருயிருமுடனேயுண்டான
திருவளர்சோலைத்தென்காட்கரையென்னப்பன்
கருவளர்மேனியென்கண்ணன்கள்வங்களே (௫)

என்கண்ணன்கள்வமெனக்குச்சேமமாய்நிற்கும்
அக்கண்ணனுண்டவென்னாருயிர்க்கோதிது

உயி

புண்கணமையெய்திப்புலம்பியிராப்பகல்
என்கண்ணனென்றவன்காட்கரையேத்துமே, (௬)

காட்கரையேத்துமதனுட்கண்ணாவென்னும்
வேட்கைநோய்கூரநினைந்துகரைந்துகும்
ஆட்கொள்வானொத்தென்னுயிருண்டமாயனால்
கோட்குறைபட்டதென்னாருயிர்கோளுண்டே (௭)

கோளுண்டானன்றிவந்தென்னுயிர்தானுண்டான்
நாளுநாள்வந்தென்னைமுற்றவுந்தானுண்டான்
காளநீர்மேகத்தென்காட்கரையென்னப்பற்
காளன்றேபட்டதென்னாருயிர்பட்டதே (௮)

ஆருயிர்பட்டதெனதுயிர்பட்டது
பேரிதழ்த்தாமரைக்கட்கனிவாயதோர்
காரெழில்மேகத்தென்காட்கரைக்கோயில்கொள்
சீரெழில்நாற்றடந்தோட்டெய்வவாரிக்கே, (௯)

வாரிக்கொண்டுன்னைவிழுங்குவன்காணிலென்
றார்வுற்றவென்னையொழியவென்னின்முன்னம்
பாரித்துத்தானென்னைமுற்றப்பருகினான்
காரொக்குங்காட்கரையப்பன்கடியனே (௰)

கடியனாய்க்கஞ்சனைக்கொன்றபிரான்றன்னை
கொடிமதிட்டென்குருகூர்ச்சடகோபன்சொல்
வடிவமையாயிரத்திப்பத்தினாற்சன்மம்
முடிவெய்திநாசங்கண்டீர்களெங்கானலே. (௧௧)

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்,

ஆக-திருவாய்மொழி-௮௬-க்கு-பாசுரம்-௯௪௮

## ௭ – வது· ௭ங்கா.

இதுவுமது.

கலிவிருத்தம்-பண்-நட்டராகம்-தாளம்-ஏழொத்து.

எங்கானலகங்கழிவாயிரைதேர்ந்திங்கினிதமருஞ்
செங்கால்மடநாராய்திருமூழிக்களத்துறையுங்
கொங்கார்பூந்துழாய்முடியெங்குடக்கூத்தற்கென்றூதாய்
நுங்கால்களென்றலைமேற்கெழுமீரோநுமரோடே. (௧)

நுமரோடும்பிரியாதேநீரும்நுஞ்சேவலுமாய்
அமர்காதற்குருகினங்காளணிமூழிக்களத்துறையும்
எமராலும்பழிப்புண்டிங்கென்றம்மாலிழிப்புண்டு
தமரோடங்குறைவார்க்குத்தக்கிலமேகேளீரே, (௨)

தக்கிலமேகேளீர்கள்தடம்புனல்வாயிரைதேரும்
கொக்கினங்காள்குருகினங்காள்குளிர்மூழிக்களத்துறையும்
செக்கமலத்தலர்போலுங்கண்கைகால்செங்கனிவாய்
அக்கமலத்திலைபோலுந்திருமேனியடிகளுக்கே (௩)

திருமேனியடிகளுக்குத்தீவினையேன்விடுதூதாய்
திருமூழிக்களமென்னுஞ்செழுநகர்வாயணிமுகில்காள்
திருமேனியவட்கருளீரென்றக்காலும்மைத்தன்
திருமேனியொளியகற்றித்தெளிவிசும்புகடியுமே (௪)

தெளிவிசும்புகடிதோடித்தீவளைத்துமின்னிலகும்
ஒளிமுகில்காள்திருமூழிக்களத்துறையுமொண்சுடர்க்குத்
தெளிவிசும்புதிருநாடாத்தீவினையேன்மனத்துறையுந்
துளிவார்கட்குழலார்க்கென்றூதுரைத்தல்செப்புமினே (௫)

தூதுரைத்தல்செப்புமின்கள்தூமொழிவாய்வண்டினங்காள்
போதிரைத்துமதுநுகரும்பொழில்மூழிக்களத்துறையும்
மாதரைத்தம்மார்பகத்தேவைத்தார்க்கென்வாய்மாற்றந்
தூதுரைத்தல்செப்புதிரேற்சுடர்வளையுங்கலையுமே (௬)

சுடர்வளையுங்கலையுங்கொண்டருவினையேன்றோடுறந்த
படர்புகழான்திருமூழிக்களத்துறையும்பங்கயக்கட்
சுடர்பவளவாயனைக்கண்டொருநாளோர்தூய்மாற்றம்
படர்பொழில்வாய்க்குருகினங்காளெனக்கொன்றுபணியீரே (௭)

எனக்கொன்றுபணியீர்களிரும்பொழில்வாயிரைதேர்ந்து
மனக்கின்பம்படமேவும்வண்டினங்காள்தும்பிகாள்
கனக்கொள்திண்மதிள்புடைசூழ்திருமூழிக்களத்துறையும்
புனக்கொள்காயாமேனிப்பூந்துழாய்முடியார்க்கே (௮)

பூந்துழாயமுடியார்க்குப்பொன்னாழிக்கையார்க்கு
ஏந்துநீரிளங்குருகேதிருமூழிக்களத்தார்க்கு
ஏந்துபூண்முலைபயந்தென்னிணைமலர்க்கண்ணீர்ததும்பத்
தாந்தம்மைக்கொண்டகல்தல்தகவன்றென்றுரையீரே (௯)

தகவன்றென்றுரையீர்கள்தடம்புனல்வாயிரைதேர்ந்து
மிகவின்பம்படமேவும்மென்னடையவன்னங்காள்
மிகமேனிமெலிவெய்திமேகலையுமீடழிந்தென்
அகமேனியொழியாமேதிருமூழிக்களத்தார்க்கே (௰)

ஒழிவின்றித்திருமூழிக்களத்துறையுமொண்சுடரை
ஒழிவில்லாவணிமழலைக்கிளிமொழியாளலற்றியசொல்
வழுவில்லாவண்குருகூர்ச்சடகோபன்வாய்ந்துரைத்த
அழிவில்லாவாயிரத்திப்பத்துநோயறுக்குமே, (௧௧)

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்

ஆக - திருவாய்மொழி - அஎ-க்கு-பாசுரம - கூ௫கூ

# அ - வது. அறுக்கும்.

இ த வு ம து.

கலிவிருத்தம்-பண்-கொல்லி-தாளம்-இடையொத்து

அறுக்கும்வினையாயினவாகத்தவனை
நிறுத்தும்மனத்தொன்றியசிந்தையினார்க்கு
வெறித்தண்மலர்ச்சோலைகள்சூழ்திருநாவாய்
குறுக்கும்வகையுண்டுகொலோகொடியேற்கே (௧)

கொடியேரிடைக்கோகனகத்தவன்கேள்வன்
வடிவேற்றடங்கண்மடப்பின்னைமணாளன்
நெடியானுறைசோலைகள்சூழ்திருநாவாய்
அடியேனணுகப்பெறுநாளெவைகொலோ (௨)

எவைகொலணுகப்பெறுநாளென்றெப்போதும்
கவையில்மனமின்றிக்கண்ணீர்கள்கலுழ்வன்
நவையிற்றிருநாரணன்சேர்திருநாவாய்
அவையுட்புகலாவதோர்நாளறியேனே (௩)

நாளேலறியேனெனக்குள்ளனநாளும்
மீளாவடிமைப்பணிசெய்யப்புகுந்தேன்
நீளார்மலர்ச்சோலைகள்சூழ்திருநாவாய்
வாளேதடங்கண்மடப்பின்னைமணாளா (௪)

மணாளன்மலர்மங்கைக்கும்மண்மடந்தைக்கும்
கண்ணாளனுலகத்துயிர்தேவர்கட்கெல்லாம்
விண்ணாளன்விரும்பியுறையுந்திருநாவாய்
கண்ணாரக்களிக்கின்றதிங்கென்றுகொல்கண்டே (௫)

கண்டேகளிக்கின்றதிங்கென்றுகொல்கண்கள்
தொண்டேயுனக்காயொழிந்தேனொழிகின்றி
வண்டார்மலர்ச்சோலைகள்சூழ்திருநாவாய்
கொண்டேயுறைகின்றவெங்கோவலர்கோவே (௬)

கோவாகியமாவலியைநிலங்கொண்டாய்
தேவாசுரஞ்செற்றவனேதிருமாலே
நாவாயுறைகின்றவென்னாரணநம்பி
ஆவாவடியானிவனென்றருளாயே (௭)

அருளாதொழிவாயருள்செய்தடியேனைப்
பொருளாக்கியுன்பொன்னடிக்கீழ்புகவைப்பாய்
மருளேயின்றியுன்னையென்னெஞ்சத்திருத்துந்
தெருளேதருதென்றிருநாவாயென்தேவே (௮)

தேவர்முனிவர்க்கென்றுங்காண்டற்கரியன்
மூவர்முதல்வனொருமூவுலகாளி
தேவனவிரும்பியுறையுந்திருநாவாய்
யாவரணுகப்பெறுவாரினியந்தோ (௯)

அந்தோவணுகப்பெறுநாளென்றெப்போதுஞ்
சிந்தைகலங்கித்திருமாலென்றழைப்பன்
கொந்தார்மலர்ச்சோலைகள்சூழ்திருநாவாய்
வந்தேயுறைகின்றவெம்மாமணிவண்ணா (௰)

வண்ணம்மணிமாடநன்னாவாயுள்ளானைத்
திண்ணம்மதிட்டென்குருகூர்ச்சடகோபன்
பண்ணார்தமிழாயிரத்திப்பத்தும்வல்லார்
மண்ணாண்டுமணங்கமழ்வர்மல்லிகையே (௧௧)

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்

ஆக-திருவாய்மொழி-அஅ-க்கு-பாசுரம்-கூளய

## கூ - வ - து· மல்லிகை·

இதுவுமது

ஆசிரியவிருத்தம்-பண்-பஞ்சமம்-தாளம்-ஏழொத்து

மல்லிகைகமழ் தென்றலீருமாலோ வண்குறிஞ்சி யிசைதவழுமாலோ, செல்கதிர்மாலையும் மயக்குமாலோசெக்கர்நன் மேகங்கள்சிதைக்குமாலோ, அல்லியந்தாமரைக்கண்ண னெம்மானாயர்களேறரியே றெம்மாயோன, புல்லியமுலைகளுந் தோளுங்கொண்டு புகலிடமறிகிலந்தமியமாலோ, (க)

புகலிடமறிகிலந் தமியமாலோ புலம்புறுமணி தென்றலாம்பலாலோ, பகலடுமாலைவண்சாந்தமாலோ பஞ்சமமுல்லை தண்டவாடையாலோ. அகலிடம்படைத்திடந்துண்டுமிழ்ந் தெக்குமளிக்கின்றவாயன்மாயோன். இகலிடத்தசுரர்கள் கூற்றம்வாரானினியிருந் தென்னுயிர்காக்குமாறென. (உ)

இனியிருந்தென்னுயிர் காக்குமாறெனிணைமுலை நமுகநுண்ணிடைநுடங்கத், துனியிருங்கலவி செய்தாகந்தோய்ந்து துறந்தெம்மையிட்டகலகண்ணன்கள்வந். தனியிளஞ்சிங்கமெம் மாயன்வாரான் றாமரைக்கண்ணுஞ்செவ்வாயுநீலப், பனியிருங்குழல் களுந்நான்குதோளும்பாவியேன்மனத்தேநின் றீருமாலோ (௩)

பாவியேன்மனத்தே நின்றீருமாலோ வாடைதண்வாடை வெவ்வாடையாலோ, மேவுதண்மதியம் வெம்மதியமாலோ மென்மலர்ப்பள்ளி வெம்பள்ளியாலோ, தூவியம்புள்ளுடைத்தெய்வவண்டு துதைந்தவெம் பெண்மையம்பூவிதாலோ, வாவியினபரமல்லவகைகளாலோ யாமுடைநெஞ்சமுந் துணையன்றாலோ, (௪)

யாமுடைநெஞ்சமுந் துணையன்றாலோ வாபுகுமாலையு மாகின்றாலோ, யாமுடையாயன்றன் மனங்கல்லாலோ வவனுடைத்தீங்குழலீருமாலோ, யாமுடைத்துணை யென்னுந்தோழிமாரு மெம்மில்முன்னவனுக்குமாய்வராலோ, யாமுடையாருயிர்காக்குமா றெனவவனுடையருள்பெறும்போதரிதே, (௫)

அவனுடையருள்பெறும்போதரிதாலவ் வருளல்லனவருளுமல்ல அவனருள்பெறுமளவாவிநில்லாதடு புகுமாலையுநெஞ்சங்காணேன். சிவனொடுபிரமன் வண்டிருமடந்தை சேர்திருவாகமெம்மாவியீரும். எவ்வி

ளிப்புகு மிடமெவன்செய்கேனோவாருக்கென் சொல்லுகேனன்னைமீர் காள் (௬)

ஆருக்கென்சொல்லுகே னன்னைமீர்காளா ருயிரளவன்றிக்கூர்தண் வாடை, காரொக்குமேனிநங்கண்ணன்கள்வங்கவர்ந்த வத்தனிநெஞ்சம வன்கணஃதே, சீருற்றவகிற்புகையாழ்நரம்புபஞ்சமந்தண்பசுஞ் சாந்த ணைந்து, போருற்றவாடைதண்மல்லிகைப் பூப்புதுமணமுகந்துகொண் டெறியுமாலோ, (௭)

புதுமணமுகந்து கொண்டெறியுமாலோ பொங்கிள வாடைபுன் செக்கராலோ, அதுமணந்தகன்றநங்கண்ணன்கள்வங் கண்ணனிற்கொடி தினியதனிலும்பர், மதுமணமல்லிகை மந்தக்கோவைவண் பசுஞ்சாந்தி னிற்பஞ்சமம்வைத். ததுமணந்தின்னருளாய்ச்சியர்க்கேயூதுமத்தீங்குழற் கேயுய்யேன்நான். (௮)

ஊதுமத்தீங்குழற்கேயுய்யேன்நா னதுமொழிந்திடையிடைதன் செ ய்கோலத்,தூதுசெய்கண்கள்கொண்டொன்றுபேசித்தூ மொழியிசைகள் கொண்டொன்றுநோக்கிப், பேதுறுமுகஞ்செய்துநொந்து நொந்துப்பே தைநெஞ்சறவறப்பாடும்பாட்டை, யாதுமொன்றறி கிலமம்மவம்மா மாலை யும்வந்ததுமாயன்வாரான். (௯)

மாலையும் வந்ததுமாயன் வாரான்மாமணிபுலம்பல் லேறணைந்த, கோலநன்னாகுகளுகளுமாலோ கொடியன்குழல்களுங் குழறுமாலோ, வாலொளிவளர் முல்லைக் கருமுகைகள்மல்லிகையலம்பிவண் டாலுமா லோ, வேலையும்விசும்பில்விண்டலறுமா லோவென்சொல்லியுய் வனிங்க வனைவிட்டே. (௰)

அவனைவிட்டகன் றுயிராற்றகில்லாவணியி ழையாய்ச்சியர்மாலைப்பூச ல், அவனைவிட்டகல்வதற்கேயிரங்கி யணிகுருகூர்ச்சட கோபன்மாறன் அவனியுண்டுமிழ்ந்தவன்மேலுரைத்த வாயிரத்துளிவைபத்துங் கொண் டவனியுளலற்றிநின்றுய்மின்றொண்டீர்ச் சொன்னமாலைநண்ணித்தொழு தே, (௧௧)

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆக-திருவாய்மொழி-௮௯-க்கு-பாசுரம்-௯௮௧

## ௰-வது மாலை.

### திருக்கண்ணபுரத்தெம்பெருமான்விஷயம்.

கலிவிருத்தம்-பண்-சட்டபாஷை-தாளம்-ஒன்பதொத்து

மாலைநண்ணித்தொழுதெழுமினோவினைகெடக்
காலைமாலைகமலமலரிட்டுநீர்
வேலைமோதும்மதில்சூழ்திருக்கண்ணபுரத்
தாலின்மேலாலமர்ந்தானடியிணைகளே. (௧)

கள்ளவிழும்மலரிட்டுநீரிறைஞ்சுமின்
நள்ளிசேரும்வயல்சூழ்கிடங்கின்புடை
வெள்ளியேய்ந்தமதில்சூழ்திருக்கண்ணபுரம்
உள்ளிநாளுந்தொழுதெழுமினோதொண்டரே (௨)

தொண்டர்நுந்தந்துயர்போகநீரேகமாய்
விண்டுவாடாமலரிட்டுநீரிறைஞ்சுமின
வண்டுபாடும்பொழில்சூழ்திருக்கண்ணபுரத்
தண்டவாணனமரர்பெருமானையே, (௩)

மானைநோக்கிமடப்பின்னைதன்கேள்வனைத்
தேனைவாடாமலரிட்டுநீரிறைஞ்சுமின
வானையுந்துமதில்சூழ்திருக்கண்ணபுரந்
தானயந்தபெருமானசரணாகுமே (௪)

சரணமாகுந்தனதாளடைந்தார்க்கெல்லாம்
மரணமானால்வைகுந்தங்கொடுக்கும்பிரான்
அரணமைந்தமதில்சூழ்திருக்கண்ணபுரத்
தரணியாளன்றனதன்பர்க்கன்பாகுமே (௫)

அன்பனாகுந்தனதாளடைந்தார்க்கெல்லாஞ்
செம்பொனாகத்தவுணனுடல்கீண்டவன்
நன்பொனேய்ந்தமதிள்சூழ்திருக்கண்ணபுரத்
தன்பனாகுந்தன்மெய்யர்க்குமெய்யனே, (௬)

மெய்யனாகும்விரும்பித்தொழுவார்க்கெல்லாம்
பொய்யனாகும்புறமேதொழுவார்க்கெல்லாஞ்
செய்யில்வாளையுகளுந்திருக்கண்ணபுரத்
தையனாகத்தணைப்பார்கட்கணியனே. (௭)

அணியனாகுந்தனதாளடைந்தார்க்கெல்லாம்
பிணியுஞ்சாராப்பிறவிகெடுத்தாளும்
மணிபொன்னேயக்தமதிள்சூழ்திருக்கண்ணபுரம்
பணிமினாளும்பரமேட்டிதன்பாதமே; (அ)

பாதநாளும்பணியத்தணியும்பிணி
ஏதஞ்சாராவெனக்கேலினியென்குறை
வேதநாவர்விரும்புந்திருக்கண்ணபுரத்
தாதியானையடைந்தார்க்கல்லலில்லையே (௯)

இல்லையல்லலெனக்கேலினியென்குறை
அல்லிமாதரமருந்திருமார்பினன்
கல்லிலேய்ந்தமதிள்திருக்கண்ணபுரஞ்
சொல்லநாளுந்துயர்பாடுசாராவே (௰)

பாடுசாராவினைபற்றறவேண்டுவீர்
மாடநீடுகுருகூர்ச்சடகோபன்சொல்
பாடலானதமிழாயிரத்துளிப்பத்தும்
பாடியாடிப் பணிமினவன்றாள்களையே (கக)

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்,

ஒன்பதாம்பத்து-முற்றிற்று

ஆக-பத்து-௯-ல்-திருவாய்மொழி-௯0-க்கு-பாசுரம்-௯௯௨.

## பத்தாம்பத்து,

## க-வது. தாளதாமரை.

கைங்கர்ய ப்ரதிபந்தக நிச்சேஷ நிபர்ஹணத்தை
அருளிச்செய்கிறார்

கலித்துறை விருத்தம்-பண்-இந்தளம்-தாளம்-ஏழொத்து

தாளதாமரைத்தடமணிவயற்றிருமோகூர்
நாளுமேவிநன்கமர்ந்துநின்றசுரரைத்தகர்க்குந்
தோளுநான்குடைச்சுரிகுழற்கமலக்கட்கனிவாய்க்
காளமேகத்தையன்றிமற்றொன்றிலங்கதியே (க)

இலங்கதிமற்றொன்றெம்மைக்குமீர்ந்தண்டுழாய்
அலங்கலங்கண்ணியாயிரம்பேருடையம்மான்
நலங்கொள்நான்மறைவாணர்கள்வாழ்திருமோகூர்
நலங்கழலவனடிநிழற்றடமன்றியாமே (௨)

அன்றியாமொருபுகலிடமிலமென்றென்றலற்றி
நின்றுநான்முகனரனொடுதேவர்கணாட
வென்றிமூவுலகளித்துழல்வான்றிருமோகூர்
நன்றுநாமினிநணுகுதுநமதிடர்கெடவே (௩)

இடர்கெடவெம்மைப்போந்தளியாயென்றென்றேத்திச்
சுடர்கொள்சோதியைத்தேவருமுனிவருந்தொடரப்
படர்கொள்பாம்பணைப்பள்ளிகொள்வான்றிருமோகூர்
இடர்கெடவடிபரவுதுந்தொண்டீர்வம்மினே. (௪)

தொண்டீர்வம்மினஞ்சுடரொளியொருதனிமுதல்வன்
அண்டமூவுலகளந்தவனணிதிருமோகூர்
எண்டிசையுமீன்கரும்பொடுபெருஞ்செந்நெல்விளையக்
கொண்டகோயிலைவலஞ்செய்திங்காடுதுங்கூத்தே (௫)

கூத்தன்கோவலன்குதற்றுவல்லசுரர்கள்கூற்றம்
ஏத்துநங்கட்குமமரர்க்குமுனிவர்க்குமின்பன்
வாய்த்ததண்பணைவளவயல்சூழ்திருமோகூர்
ஆத்தன்றாமரையடியன்றிமற்றிலமரணே, (௬)

மற்றிலமரண்வான்பெரும்பாழ்தனிமுதலாச்
சுற்றுநீர்படைத்ததன்வழித்தொன்முனிமுதலாம்
முற்றுந்தேவரோடுலகுசெய்வான்றிருமோகூர்
சுற்றிநாம்வலஞ்செய்யநந்துயர்கெடுங்கடிதே (௭)

துயர்கெடுங்கடிதடைந்துவந்தடியவர்தொழுமின்
உயர்கொள்சோலையொண்டடமணியொளிதிருமோகூர்
பெயர்களாயிரமுடையவல்லரக்கர்புக்கழுந்தத்
தயரதன்பெற்றமரகதமணித்தடத்தினையே, (௮)

மணித்தடத்தடிமலர்க்கண்கள் பவளச்செவ்வாய்
அணுக்கொள்நாற்றடந்தோட்டெய்வமசுரரையென்றும்
துணிக்கும்வல்லரட்டனுறைபொழிற்றிருமோகூர்
நணித்துநம்முடைநல்லரண்நாமடைந்தனமே (௯)

நாமடைந்தநல்லரண்நமக்கென்றுநல்லமரர்
தீமைசெய்யும்வல்லசுரரையஞ்சிச்சென்றடைந்தால்
காமரூபங்கொண்டெழுந்தளிப்பான்றிருமோகூர்
நாமமேநவின்றெண்ணுமினேத்துமினமர்காள் (௰)

ஏத்துமினமர்காளென்றுதான்குடமாடு
கூத்தனைக்குருகூர்ச்சடகோபன்குற்றேவல்கள்
வாய்த்தவாயிரத்துளிவைவண்டிருமோகூர்க்
கீத்தபத்திவையேத்தவல்லார்க்கிடர்கெடுமே (௧௧)

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆக-திருவாய்மொழி - ௯௧ - க்கு - பாசுரம் - ௧௦௦௩.

## ௨-வது, கெடுமிட.

### திருவனந்தபுரத்தெம்பெருமான் விஷயம்

ஆசிரியவிருத்தம்-பண்-இந்தளம்-தாளம்-ஏழொத்து

கெடுமிடராயவெல்லாங்கேசவாவென்னநாளுங்
கொடுவினைசெய்யுங்கூற்றின்றமர்களுங்குறுககில்லார்
விடமுடையரவிற்பள்ளிவிரும்பினான்சுரும்பலற்றுந்
தடமுடைவயலனந்தபுரநகர்புகுதுமின்றே, (௧)

இன்றுபோய்ப்புகுதிராகிலெழுமையுமேதஞ்சாராக்
குன்றுநேர்மாடமாடேகுருந்துசேர்செருந்திபுன்னை
மன்றலர்பொழிலனந்தபுரநகர்மாயன்நாமம்
ஒன்றுமோராயிரமாமுள்ளுவார்க்கும்பரூரே (௨)

ஊரும்புட்கொடியுமஃதேயுலகெல்லாமுண்டுமிழ்ந்தான்
சேருந்தண்ணனந்தபுரஞ்சிக்கெனப்புகுதிராகில்
தீருநோய்வினைகளெல்லாந்திண்ணநாமறியச்சொன்னோம்
பேருமோராயிரத்துளொன்றுநீர்பேசுமினே (௩)

பேசுமின்கூசமின்றிப்பெரியநீர்வேலைசூழ்ந்து
வாசமேகமழுஞ்சோலைவயலணியனந்தபுரம்
நேசஞ்செய்துறைகின்றானைநெறிமையால்மலர்கள்தூவிப்
பூசனைசெய்கின்றார்கள்புண்ணியஞ்செய்தவாறே, (௪)

## பத்தாம்பத்து

புண்ணியஞ்செய்துநல்லபுனலொடுமலர்கள்தூவி
எண்ணுமினெந்தைநாமமிப்பிறப்பறுக்குமப்பால்
திண்ணநாமறியச்சொன்னோஞ்செறிபொழிலனந்தபுரத்து
அண்ணலார்கமலபாதமணுகுவாரமரராவார் (௫)

அமரராய்த்திரிகின்றார்கட்காதிசேரனந்தபுரத்து
அமரர்கோனர்ச்சிக்கின்றங்ககப்பணிசெய்வர்விண்ணோர்
நமர்களோசொல்லக்கேண்மின்நாமும்போய்நணுகவேண்டும்
குமரனார்தாதைதுன்பந்துடைத்தகோவிந்தனாரே (௬)

துடைத்தகோவிந்தனாரேயுலகுயிர்தேவுமற்றும்
படைத்தவெம்பரமமூர்த்திபாம்பணைப்பள்ளிகொண்டான்
மடைத்தலைவாளைபாயும்வயலணியனந்தபுரங்
கடைத்தலைசீய்க்கப்பெற்றார்கடுவினைகளையலாமே (௭)

கடுவினைகளையலாகுங்காமனைப்பயந்தகாளை
இடவகைகொண்டதென்பரொழிலணியனந்தபுரம்
படமுடையரவிற்பள்ளிபயின்றவன்பாதங்காண
நடமினோநமர்களுள்ளீர்நாமுமக்கறியச்சொன்னோம் (௮)

நாமுமக்கறியச்சொன்னநாள்களும்நணியவான
சேமநன்குடைத்துகண்டீர்செறிபொழிலனந்தபுரந்
தூமநல்விரைமலர்கள்துவளறவாய்ந்துகொண்டு
வாமனனடிக்கென்றேத்தமாய்ந்தறும்வினைகள்தாமே (௯)

மாய்ந்தறும்வினைகள்தாமே:மாதவாவென்னநாளும்
ஏய்ந்தபொன்மதிளனந்தபுரநகரெந்தைக்கென்று
சாந்தொடுவிளக்கந்தூபந்தாமரைமலர்கள்நல்ல
ஆய்ந்துகொண்டேத்தவல்லாரந்தமில்புகழினாரே (௰)

அந்தமில்புகழனந்தபுரநகராதிதன்னைக்
கொந்தலர்பொழிற்குருகூர்மாறன்சொல்லாயிரத்துள்
ஐந்தினோடைந்தும்வல்லாரணைவர்போயமருலகில்
பைந்தொடிமடந்தையர்தம்வேய்மருதோளிணையே (௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்

ஆக - திருவாய்மொழி-௧௦௨-க்கு-பாசுரம் - ௧௦௧௪

# ங-வது. வேய்மரு.

இரவுமது

ஆசிரியவிருத்தம்-பண்-பஞ்சமம்-தாளம்ஏழொத்து.

வேய்மருதோளிணைமெலியுமாலோ மெலிவுமென் றனிமையும்யா தும்நோக்காக், காமருகுயில்களுங்கூவுமாலோ கணமயிலவைகலந்தாலு மாலோ, ஆமருவினநிரைமேய்க்கநீபோக்கொரு பகலாயிர மூழியாலோ, தாமரைக்கண்கள்கொண்டீர்தியாலோ தகவிலைதகவிலையேநீகண்ணா. (க)

தகவிலைதகவிலையேநீகண்ணா தடமுலைபுணர்தொறும் புணர்ச்சிக்கா ராச், சுகவெள்ளம்விசும்பிறந்தறிவைமூழ்கச்சூழ்ந்தது கனவென நீங்கி யாங்கே, அகவுயிரகம்தோறு முள்புக்காவியின்பரமல்ல வேட்கையந் தோ, மிகமிகவினியுன்னைப் பிரிவையாமால் வீவநின்பசுநிரை மேய்க்கப் போக்கே (உ)

வீவநின்பசுநிரைமேய்க்கப் போக்குவெவ்வுயிர்க்கொண் டெனதா வியேமால், யாவருந்துணையில்லை யானிருந்துன்னஞ் சனமேனியையா ட்டங்காணேன், போவதன்றொருபகல்நீயகன்றால் பொருகயற்கண்ணி ணைநீருநில்லாச், சாவதிவ்வாய்க்குலத்தாய்ச்சியோமாய்ப் பிறந்தவித்தொ ழுத்தையேந்தனிமைதானே, (ங)

தொழுத்தையேந்தனிமையுந்துணைபிரிந்தார் துயரமும் நினைகிலைகோ விந்தாவுன், தொழுத்தனிற்பசுக்களையே விரும்பித் துறந்தெம்மைவிட் டவைமேய்க்கப்போதி, பழுத்தநல்லமுதினின்சாற்றுவெள்ளம்பாவியேன மனமகந்தோறுமுள்புக், கழுந்தநின்செங்கனிவாயின்கள் வப்பணிமொ ழிநினைதொறுமாவிவேமால் (ச)

பணிமொழிநினைதொறுமாவி வேமாற்பகல்நிரை மேய்க்கியபோய கண்ணா, பிணியவிழ்மல்லிகைவாடைதூவப்பெருமதுமாலையும்வந்தின்றா லோ, மணிமிகுமார்பினில் முல்லைப்போதென்வன முலைகமழ்வித்துன் வாயமுதந்தந்து, அணிமிகுதாமரைக்கையையந்தோவடிச்சி யோந்தலைமி சைநீயணியாய் (ரு)

அடிச்சியோந்தலைமிசைநீயணியா யாழியங்கண்ணாவுன் கோலப்பா தம், பிடித்ததுநடுவுனக்கரிவையரும்பலரதுநிற்கவெம் பெண்மையாற் றோம், வடித்தடங்கண்ணிணைநீருநில்லா மனமும்நில்லா வெமக்கதுந

ன்றாலே, வெடிப்புநின்பசுநிரைமேய்க்கப்போக்கு வேமெமதுயிராழல்மெ
ழுகிலுக்கே. (கூ)

வேமெமதுயிராழல்மெழுகிலுக்குவெள்ளைமே கலைகழன்றுவீழ்த்தூ
மலர்க்கண்ணிணைமுத்தஞ்சோரத் துணைமுலைபயந்தெனதோள்கள்வாட
மாமணிவண்ணாவுன்செங்க மலவண்ணமென்மலரடிநோவநீபோய், ஆம
கிழ்ந்து கந்தலைவ மேய்க்கின்றுன்னொடை சுரர்கள்தலைப் பெய்யிலெவன்
கொலாங்கே, (எ)

அசுரர்கள்தலைப்பெய்யிலெவன்கொலாங்கென்றாழு மென்னுருயிரா
ன்பின்போகேல், கசிகையும்வேட்கையுமுட்கலந்துகலவியும் நலியுமென்
னைகழியேல், வசிசெயுன்றாமரைக்கண்ணும்வாயும் கைகளும்பீதகவுடை
யுங்காட்டி, ஒசிசெய்நுண்ணிடையிளவாய்ச்சியர் நீயுகக்கு நல்லவரொடு
முழிதராயே (அ)

உகக்குநல்லவரொடுமுழிதந் துன்திருவுள்ளமிடர்கெடுந்தோறும்நா
ங்கள், வியககவின்புறுதுமெம் பெண்மையாற்றோமெம் பெருமான்பசு
மேய்க்கப்போகேல், மிகப்பலவசுரர்கள்வேண்டுவங் கொண்டுநின்றுழித
ருவர்கஞ்சனேவ, அகப்படிலவரொடும்நின் னுடாங்கேயவத்தங்கள்வி
ளையுமென்சொற்கொள்ந்தோ, (கூ)

அவத்தங்கள்விளையுமென்சொற்கொள்ந்தோவசுரர்கள் வன்கையர்
கஞ்சனேவ, தவத்தவர்மறுகநின்றுழிதருவர்தனிமையும் பெரிதுனக்கிரா
மனையும், உவத்தலையுடன்றிரிகிலையுமென்றென்றாடுற வென்னுடையாவி
வேமால், திவத்திலும்பசுநிரைமேய்ப்புகத்தி செங்கனிவா யெங்களாயர்
தேவே (ய)

செங்கனிவாயெங்களாயர் தேவத்திருவடிதிருவடிமேற் பொருநற்
சங்கணிதுறைவன்வண்தென்குருகூர்வண்சடகோபன் சொல்லாயிரத்து
ள், மங்கையராய்ச்சியராய்ந்தமாலையவனொடும்பிரிவதற் கிரங்கித்தையல்
அங்கவன்பசுநிரைமேய்ப்பொழிப்பானுரைத்தனவிவையும் பத்தவற்றின்
சார்வே (கக)

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்

ஆக-திருவாய்மொழி-கூஉ-க்கு-பாசுரம்-கOஉ௫

## ௪-வ-து. சார்வேதம்.

### இதுவுமது

கலிவிருத்தம்-பண்-கொல்லி-தாளம் நடையொத்து

சார்வேதநெறிக்குத்தாமோதரன்றாள்கள்
கார்மேகவண்ணன்கமலநயனத்தன்
நீர்வானம்மண்ணெரிகாலாய்நின்றநேமியான்
பேர்வானவர்கள் பிதற்றும்பெருமையனே, (௧)

பெருமையனேவானத்திமையோர்க்குங்காண்டற்
கருமையனேயாகத்தணையாதார்க்கென்றுந்
திருமெய்யுறைகின்றசெங்கண்மாலும்
இருமைவினைகடிந்திங்கென்னையாள்கின்றானே, (௨)

ஆள்கின்றானாழியானாரக்குறைவுடையம்
மீள்கின்றதில்லைப்பிறவித்துயர்கடிந்தோம்
வாள்கொண்டடையொண்கண்மடப்பின்னைதன்கேள்வன்
தாள்கண்டுகொண்டென்றலைமேற்புனைந்தேனே (௩).

தலைமேற்புனைந்தேன்சரணங்களாலின்
இலைமேற்றுயின்றானிமையோர்வணங்க
மலைமேற்றானின்றென்மனத்துளிருந்தானை
நிலைபேர்க்கலாகாமைநிச்சித்திருந்தேனே (௪)

நிச்சித்திருந்தேனென்னெஞ்சங்கழியாமை
கைச்சக்கரத்தண்ணல்கள்வம்பெரிதுடையன்
மெச்சப்படான்பிறர்க்குமெய்போலும்பொய்வல்லன்
நச்சப்படுநமக்குநாகத்தணையானே, (௫)

நாகத்தணையானைநாடோறுஞானத்தால்
ஆகத்தணைப்பார்க்கருள்செய்யுமம்மானை
மாகத்திளமதியஞ்சேருஞ்சடையானைப்
பாகத்துவைத்தான்றன்பாதம்பணிந்தேனே; (௬)

பணிநெஞ்சேநாளும்பரமபரம்பரனைப்
பிணியொன்றுஞ்சாராப்பிறவிகெடுத்தாளும்
மணிநின்றசோதிமதுசூதனென்னம்மான்
அணிநின்றசெம்பொனடலாழியானையே. (௭)

ஆழியானாழியமரர்க்கும்பாலான்
ஊழியானூழிபடைத்தானிரைமத்தான்
பாழியந்தோளால்வரையெடுத்தான்பாதங்கள்
வாழியென்னெஞ்சேமறவாதுவாழ்கண்டாய், (அ)

கண்டேன்கமலமலர்ப்பாதங்கண்டலுமே
விண்டேயொழிந்தவினையாயினவெல்லாந்
தொண்டேசெய்தென்றுந்தொழுதுவழியொழுகப்
பண்டேபரமன்பணித்தபணிவகையே (௯)

வகையால்மனமொன்றிமாதவனைநாளும்
புகையால்விளக்கால் புதுமலரால்நீரால்
திசைதோறமரர்கள்சென்றிறைஞ்சுநின்ற
தகையான்சரணந்தமர்கட்கோர்பற்றே, (௰)

பற்றென்றுபற்றிப்பரமபரம்பரனை
மற்றிண்டோள்மாலைவழுதிவளநாடன்
சொற்றொடையந்தாதியோராயிரத்துளிப்பத்தும்
கற்றார்க்கோர்பற்றாகுங்கண்ணன்கழலிணையே (௧௧)

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்

ஆக-திருவாய்மொழி-௯௰-க்கு-பாசுரம்-௯௱௯௰

## ௫ - வது கண்ணன்.

இதுவுமது.

(௧)

வஞ்சித்துறை-பண்-காட்டம்-தாளம்-இடையொத்து,

கண்ணன்கழலிணை
நண்ணுமனமுடையீர்
எண்ணுந்திருநாமம்
திண்ணம்நாரணமே. (௧)

நாரணனெம்மான்
பாரணங்காளன்
வாரணந்தொலைத்த
காரணந்தானே. (௨)

தானேயுலகெல்லாந்
தானேபடைத்திடந்து
தானேயுண்டுமிழ்ந்து
தானேயாள்வானே, (௩)

ஆள்வானாழிநீர்க்
கோள்வாயரவணையான்
தாள்வாய்மலரிட்டு
நாள்வாய்நாடீரே, (௪)

நாடீர்நாடோறும்
வாடாமலர்கொண்டு
பாடீரவன்நாமம்
வீடேபெறலாமே, (ரு)
மேயான்வேங்கடம்
காயாமலர்வண்ணன்
பேயார்முலையுண்ட
வாயான்மாதவனே (சு)
மாதவனென்றென்
றோதவல்லீரேல்
தீதொன்றுமடையா
வேதஞ்சாராவே (எ)
சாராவேதங்கள்
நீரார்முகில்வண்ணன்
பேராரோதுவார்
ஆராரமரரே. (அ)
அமரர்க்கரியானைத்
தமர்கட்கெளியானை
அமரத்தொழுவார்கட்
கமராவினைகளே (கூ)
வினைவல்லிருளென்னும்
முனைகள்வெருவிப்போம்
சுனைநன்மலரிட்டு
நினைமின்னெடியானே (ய)
நெடியானருள்சூடும்
படியான்சடகோபன்
நொடியாயிரத்திப்பத்
தடியார்க்கருள்பேறே (கக)

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்

ஆக-திருவாய்மொழி-கூரு-க்கு-பாசுரம்-க0சுஎ

## சா - வது அருள்

திருவாட்டாறெம்பெருமான்விஷயம்

அருள்பெறுவாரடியார்தம்மடியனேற்காழியான்
அருடருவானமைகின்றானதுகமெதுவிதிவகையே
இருடருமாஞாலத்துளினிப்பிறவியான்வேண்டேன்
மருளொழிநீமடநெஞ்சேவாட்டாற்றானடிவணங்கே (க)

வாட்டாற்றானடிவணங்கிமாஞாலப்பிறப்பறுப்பான்
கேட்டாயேமடநெஞ்சேகேசவனெம்பெருமானைப்
பாட்டாயபலபாடிப்பழவினைகள்பற்றறுத்து
நாட்டாரோடியல்பொழிந்துநாரணனைநண்ணினமே (உ)

நண்ணினநாராயணனைநாமங்கள்பலசொல்லி
மண்ணுலகில்வளமிக்கவாட்டாற்றான்வந்தின்று
விண்ணுலகந்தருவானாய்விரைகின்றான்விதிவகையே
எண்ணினவாறாகாவிக்கருமங்களென்னெஞ்சே (ந)

என்னெஞ்சத்துள்ளிருந்திங்கிருந்தமிழ்நூலிவைமொழிந்து
வன்னெஞ்சத்திரணியனைமார்பிடந்தவாட்டாற்றான்
மன்னஞ்சபாரதத்துப்பாண்டவர்க்காய்ப்படைதொட்டான்
நன்னெஞ்சேநம்பெருமானமக்கருடான்செய்வானே (௪)

வானேறவழிதந்தவாட்டாற்றான்பணிவகையே
நானேறப்பெறுகின்றேன்நரகத்தைநகுநெஞ்சே
தேனேறுமலர்த்துளவந்திகழ்பாதஞ்செழும்பறவை
தானேறித்திரிவான்றன்றாளிணையென்றலைமேலே (௫)

தலைமேலதாளிணைகள்தாமரைக்கண்ணென்னம்மான்
நிலைபேரானென்னெஞ்சத்தெப்பொழுதுமெம்பெருமான்
மலைமாடத்தரவணைமேல்வாட்டாற்றான்மதம்மிக்க
கொலையானைமருப்பொசித்தான்குரைகழல்கள்குறுகினமே (௬)

குரைகழல்கள்குறுகினங்கோவிந்தன்குடிகொண்டான்
திரைகுழுவுகடல்புடைசூழ்தென்னாட்டுத்திலதமன்ன
வரைகுழுவுமணிமாடவாட்டாற்றான்மலரடிமேல்
விரைகுழுவுநறுந்துளபம்மெய்ந்நின்றுகமழுமே (௭)

மெய்ந்நின்றுகமழ்துளவவிரையேறுதிருமுடியன்
கைநின்றசக்கரத்தன்கருதுமிடம்பொருதுபுனல்
மைநின்றவரைபோலுந்திருவுருவவாட்டாற்றற்
கென்னன்றிசெய்தேனாவென்னெஞ்சிற்றிகழ்வதுவே (௮)

திகழ்கின்றதிருமார்பிற்றிருமங்கைதன்னோடுந்
திகழ்கின்றதிருமாலார்சேர்விடந்தண்வாட்டாறு
புகழ்கின்றபுள்ளூர்திப்போரரக்கர்குலங்கெடுத்தான்
இகழ்வின்றியென்னெஞ்சத்தெப்பொழுதும்பிரியானே, (௯)

பிரியாதாட்செய்யென்றுபிறப்பறுத்தாளறக்கொண்டான்
அரியாகியிரணியனையாகங்கீண்டானன்று
பெரியார்க்காட்பட்டக்காற்பெறாதபயன்பெறுமாறு
வரிவாள்வாயரவணைமேல்வாட்டாற்றான்காட்டினனே (௰)

காட்டித்தன்கனைகழல்கள்கடுநரகம்புகலொழித்த
வாட்டாற்றெம்பெருமானைவளங்குருகூர்ச்சடகோபன்
பாட்டாயதமிழ்மாலையாயிரத்துளிப்பத்துங்
கேட்டாரார்வானவர்கள்செவிக்கினியசெஞ்சொல்லே (௧௧)

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்

ஆக-திருவாய்மொழி-௯௬-க்கு-பாசுரம்-௧௦௫௬

# ௭-வது. செஞ்சொல்

## திருமாலிருஞ்சோலை விஷயம்

### ஆசிரியவிருத்தம்-பண்-தக்கேசி-தாளம்-ஏழொத்து.

செஞ்சொற்கவிகாளுயிர்காத்தாட்செய்மின்திருமாலிருஞ்சோலை
வஞ்சக்கள்வன்மாமாயன்மாயக்கவியாய்வந்தென்
நெஞ்சுமுயிருமுள்கலந்துநின்றாரறியாவண்ணமென்
நெஞ்சுமுயிருமவையுண்டுதானேயாகிநிறைந்தானே (௧)

தானேயாகிநிறைந்தெல்லாவுலகுமுயிருந்தானேயாய்த்
தானேயானென்பானாகித்தன்னைத்தானேதுதித்தெனக்குத்
தேனேபாலேகன்னலேயமுதேதிருமாலிருஞ்சோலைக்
கோனேயாகிநின்றொழிந்தானென்னைமுற்றுமுயிருண்டே (௨)

என்னைமுற்றுமுயிருண்டென்மாயவாக்கையிதனுட்புக்
கென்னைமுற்றுந்தானேயாய்நின்றமாயவம்மான்சேர்
தென்னன்திருமாலிருஞ்சோலைத்திசைகைகூப்பிச்சேர்ந்தயான்
இன்னம்போவேனேகொலோவென்கொலம்மான்திருவருளே. (௩)

என்கொலம்மான்திருவருள்களுலகுமுயிருந்தானேயாய்
நன்கென்னுடலங்கைவிடான்ஞாலத்தூடேநடந்துழக்கித்
தென்கொடிசைக்குத்திலதமாய்நின்றதிருமாலிருஞ்சோலை
நங்கள்குன்றங்கைவிடானண்ணாவசுரர்நலியவே (௪)

நண்ணாவசுரர்நலிவெய்தநல்லவமரர்பொலிவெய்த
எண்ணாதனகளெண்ணும்நன்முனிவரின்பந்தலைச்சிறப்பப்
பண்ணார்பாடலின்கவிகள்யானாய்த்தன்னைத்தான்பாடித்
தென்னாவென்னுமென்னம்மான்திருமாலிருஞ்சோலையானே (௫)

திருமாலிருஞ்சோலையானேயாகிச்செழுமூவுலகுந்தன்
ஒருமாவயிற்றினுள்ளேவைத்தூழியூழிதலையளிக்குந்
திருமாலென்னையாளுமாற்சிவனும்பிரமனுங்காணாது
அருமாலெய்தியடிபரவவருளையீந்தவம்மானே (௬)

அருளையீயென்னம்மானேயென்னும்முக்கணம்மானுந்
தெருள்கொள்பிரமனம்மானுந்தேவர்கோனுந்தேவருமு
இருள்கள்கடியும்முனிவருமேத்துமம்மான்திருமலை
மருள்கள்கடியும்மணிமலைதிருமாலிருஞ்சோலைமலையே, (௭)

திருமாலிருஞ்சோலைமலையேதிருப்பாற்கடலேயென்தலையே
திருமால்வைகுந்தமேதண்திருவேங்கடமேயெனதுடலே

அருமாமாயத்தெனதுயிரேமனமேவாக்கேகருமமே
ஒருமாநொடியும்பிரியானென்னூழிமுதல்வனொருவனே (அ)

ஊழிமுதல்வனொருவனேயென்னுமொருவனுலகெல்லாம்
ஊழிதோறுந்தன்னுள்ளேபடைத்துக்காத்துக்கெடுத்துழலும்
ஆழிவண்ணனென்னம்மானந்தண்டிருமாலிருஞ்சோலை
வாழிமனமேகைவிடேலுடலுமுயிருமங்கவொட்டே (௯)

மங்கவொட்டுன்மாமாயைத்திருமாலிருஞ்சோலைமேய
நங்கள்கோனேயானேநீயாகியென்னையளித்தானே
பொங்கைம்புலனும்பொறியைந்துங்கருமேந்திரியமைம்பூதம்
இங்கிவ்வுயிரேய்பிரகிருதிமானாங்காரமனங்களே. (௰)

மானாங்காரமனங்கெடவைவர்வன்கையர்மங்கத்
தானாங்காரமாய்ப்புக்குத்தானேதானேயானானை
தேனாங்காரப்பொழிற்குருகூர்ச்சடகோபன்சொல்லாயிரத்துள்
மானாங்காரத்திவைபத்துந்திருமாலிருஞ்சோலைமலைக்கே. (கக)

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்

ஆக-திருவாய்மொழி-கூஎ-க்கு-பாசுரம்-க0சுசு

# அ-வது. திருமால்.

## தென்திருப்பேர் நகர்எம்பெருமான்விஷயம்,

கலிவிருத்தம்-பண்-இந்தளம்-தாளம்-ஏழொத்து

திருமாலிருஞ்சோலைமலையென்றேனென்னத்
திருமால்வந்தென்னெஞ்சுநிறையப்புகுந்தான்
குருமாமணியுந்துபுனற்பொன்னித்தென்பால்
திருமால்சென்றுசேர்விடந்தென்றிருப்பேரே (க)

பேரேயுறைகின்றபிரானின்றுவந்து
பேரேனென்றென்னெஞ்சுநிறையப்புகுந்தான்
காரேழ்கடலேழ்மலையேழுலகுண்டும்
ஆராவயிற்றானையடங்கப்பிடித்தேனே (௨)

பிடித்தேன்பிறவிகெடுத்தேன்பிணிசாரேன்
மடித்தேன்மனைவாழ்க்கையுள் நிற்பதோர்மாயையைக்
கொடிக்கோபுரமாடங்கள் சூழ்திருப்பேரான்
அடிச்சேர்வதெனக்கெளிதாயினவாறே (௩)

எளிதாயினவாறென்றென்கண்கள்களிப்பக்
களிதாகியசிந்தையனாய்க்களிக்கின்றேன்
கிளிதாவியசோலைகள்சூழ்திருப்பேரான்
தெளிதாகியசேண்விசும்புதருவானே (௪)

வானேதருவானெனக்காயென்னோடொட்டி
ஊனேகுடம்பையதனுட்புகுந்தின்று
தானேதடுமாற்றவினைகள்தவிர்த்தான்
தேனேபொழிற்றென்திருப்பேர்நகரானே (௫)

திருப்பேர்நகரான்றிருமாலிருஞ்சோலைப்
பொருப்பேயுறைகின்றபிரானின்றுவந்
திருப்பேனென்றென்னெஞ்சு நிறையப்புகுந்தான்
விருப்பேபெற்றமுதமுண்டுகளித்தேனே, (௬)

உண்டுகளித்தேற்கும்பரென்குறைமேலைத்
தொண்டுகளித்தந்திதொழுஞ்சொல்லுப்பெற்றேன்
வண்டுகளிக்கும்பொழில்சூழ்திருப்பேரான்
கண்டுகளிப்பக்கண்ணுள்நின்றகலானே (௭)

கண்ணுள்நின்றகலான்கருத்தின்கட்பெரியன்
எண்ணின்நுண்பொருளேழிசையின்சுவைதானே
வண்ணநன்மணிமாடங்கள்சூழ்திருப்பேரான்
திண்ணமென்மனத்துப்புகுந்தான்செறிந்தின்றே. (௮)

இன்றென்னைப்பொருளாக்கித்தன்னையென்னுள்வைத்தான்
அன்றென்னைப்புறம்போகப்புணர்த்ததென்செய்வான்
குன்றென்னத்திகழ்மாடங்கள்சூழ்திருப்பேரான்
ஒன்றெனக்கருள்செய்யவுணர்த்தலுற்றேனே. (௯)

உற்றேனுகந்துபணிசெய்துன்பாதம்
பெற்றேனீதேயின்னம்வேண்டுவதெந்தாய்
கற்றார்மறைவாணர்கள்வாழ்திருப்பேராற்கு
அற்றாரடியார்தமக்கல்லல்நில்லாவே (௰)

நில்லாவல்லல்நீள்வயல்சூழ்திருப்பேர்மேல்
நல்லார்பலர்வாழ்குருகூர்ச்சடகோபன்
சொல்லார்தமிழாயிரத்துளிப்பத்தும்
வல்லார்தொண்டராள்வதுசூழ்பொன்விசும்பே (௧௧)

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்

ஆக-திருவாய்மொழி-௯௮-க்கு-பாசுரம்-௧0௮0

# ௯-வது சூழ்விசும்பு.

அர்ச்சிராதிமார்க்கம்

கலிவிருத்தம்-பண்-கொல்லி-தாளம்-ஏகதாளம்

சூழ்விசும்பணிமுகிற்றூரியமுழக்கின
வாழ்கடலலைதிரைகையெடுத்தாடின
ஏழ்பொழிலும்வளமேந்தியவென்னப்பன்
வாழ்புகழ்நாரணன்றமரைக்கண்டுகந்தே, (௧)

நாரணன்றமரைக்கண்டுகந்துநன்னீர்முகில்
பூரணபொற்குடம்பூரித்ததுயர்விண்ணில்
நீரணிகடல்கள்நின்றார்த்தனநெடுவரைத்
தோரணம்நிரைத்தெங்குந்தொழுதனருலகே (௨)

தொழுதனருலகர்கள்தூபநன்மலர்மழைப்
பொழிவினர்பூமியன்றளந்தவன்றமர்முன்னே
எழுமினென்றிருமருங்கிசைத்தனர்முனிவர்கள்
வழியிதுவைகுந்தற்கென்றுவந்தெதிரே (௩)

எதிரெதிரிமையவரிருப்பிடம்வகுத்தனர்
கதிரவரவரவர்கைநிரைகாட்டினர்
அதிர்குரல்முரசங்களலைகடல்முழக்கொத்த
மதுவிரிதுழாய்முடிமாதவன்றமர்க்கே, (௪)

மாதவன்றமரென்றுவாசலில்வானவர்
போதுமினெமதிடம்புகுதுகவென்றலும்
கீதங்கள்பாடினர்கின்னரர்கருடர்கள்
வேதநல்வாயவர்வேள்வியுள்மடுத்தே (௫)

வேள்வியுள்மடுத்தலும்விரைகமழ்நறும்புகை
காளங்கள்வலம்புரிகலந்தெங்குமிசைத்தனர்
ஆண்மின்கள்வானகமாழியான்றமரென்று
வாளொண்கண்மடந்தையர்வாழ்த்தினர்மகிழ்ந்தே, (௬)

மடந்தையர்வாழ்த்தலும்மருதரும்வசுக்களும்
தொடர்ந்தெங்குந்தோத்திரஞ்சொல்லினர்தொடுகடல்
கிடந்தவெங்கேசவன்கிளரொளிமணிமுடிக்
குடந்தையெங்கோவலன்குடியடியார்க்கே. (௭)

குடியடியாரிவர்கோவிந்தன்றனக்கென்று
முடியுடைவானவர்முறைமுறையெதிர்கொள்ளக்
கொடியணிநெடுமதிட்கோபுரங்குறுகினர்
வடிவுடைமாதவன்வைகுந்தம்புகவே (௮)

வைகுந்தம்புகுதலும்வாசலில்வானவர்
வைகுந்தன்றமரெமரெமதிடம்புகுதென்று
வைகுந்தத்தமரரும்முனிவரும்வியந்தனர்
வைகுந்தம்புகுவதுமண்ணவர்விதியே, (௯)

விதிவகைபுகுந்தனரென்றுநல்வேதியர்
பதியினிற்பாங்கினிற்பாதங்கள்கழுவினர்
நிதியுநற்சுண்ணமுநிறைகுடவிளக்கமும்
மதிமுகமடந்தையரேந்தினர்வந்தே (௰)

வந்தவரெதிர்கொள்ளமாமணிமண்டபத்து
அந்தமில்பேரின்பத்தடியரோடிருந்தமை
கொந்தலர்பொழிற்குருகூர்ச்சடகோபன்சொல்
சந்தங்களாயிரத்திவைவல்லார்முனிவரே, (௧௧)

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்

ஆக-திருவாய்மொழி-௯௯-க்கு-பாசுரம்-௧0௯௧

## ௰-வது முனியே

ப்ரம்மாநுபவம்,

கலித்துறைபண்-பஞ்சமம்-தாளம்-ஏழொத்து

முனியேநான்முகனேமுக்கண்ணப்பாவென்பொல்லாக்
கனிவாய்த்தாமரைக்கட்கருமாணிக்கமேயென்கள்வா
தனியேனாருயிரேயென்றலைமிசையாய்வந்திட்டு
இனிநான்போகலொட்டேனென்றுமாயஞ்செய்யேலென்னையே (௧)

மாயஞ்செய்யேலென்னையுன்றிருமார்பத்துமாலைநங்கை
வாசஞ்செய்பூங்குழலாள்திருவாணைநின்னாணைகண்டாய்
நேசஞ்செய்துன்னோடென்னையுயிர்வேறின்றியொன்றாகவே
கூசஞ்செய்யாதுகொண்டாயென்னைக்கூவிக்கொள்ளாய்வந்தந்தோ (௨)

கூவிக்கொள்ளாய்வந்தந்தோவென்பொல்லாக்கருமாணிக்கமே
ஆவிக்கோர்பற்றுக்கொம்புநின்னல்லாலறிகின்றிலேனான்
மேவித்தொழும்பிரமன்சிவனிந்திரனாதிக்கெல்லாம்
நாபிக்கமலமுதற்கிழங்கேயும்பரந்ததுவே (௩)

உம்பரந்தண்பாழேயோவதனுள்மிசைநீயேயோ
அம்பரநற்சோதியதனுட்பிரமனரன்நீ
உம்பரும்யாதவரும்படைத்தமுனிவனவன்நீ
எம்பரஞ்சாதிக்கலுற்றென்னைப்போரவிட்டிட்டாயே (௪)

போரவிட்டிட்டென்னைநீபுறம்போக்கலுற்றால்பின்னையான்
ஆரைக்கொண்டெத்தையந்தோவெனதென்பதென்யானென்பதென்

தீரவிரும்புண்டநீரதுபோலவென்னாருயிரை
ஆரப்பருகவெனக்காராவமுதானாயே (௫)

எனக்காராவமுதாயெனதாவியையின்னுயிரை
மனக்காராமைமன்னியுண்டிட்டாயினியுண்டொழியாய்
புனக்காயாநிறத்தபுண்டரீகக்கட்செங்கனிவாய்
உனக்கேற்குங்கோலமலர்ப்பாவைக்கன்பாவென்னன்பேயோ (௬)

கோலமலர்ப்பாவைக்கன்பாகியவென்னன்பேயோ
நீலவரையிரண்டுபிறைகவ்வினிமிர்ந்ததொப்பக்
கோலவராகமொன்றாய்நிலங்கோட்டிடைக்கொண்டவெந்தாய்
நீலக்கடல்கடைந்தாயுன்னைப்பெற்றினிப்போக்குவனே, (௭)

பெற்றினிப்போக்குவனேவுன்னையென்றனிப்பேருயிரை
உற்றவிருவினையாயுயிராய்ப்பயனாயவையாய்
முற்றவிம்மூவுலகும்பெருந்தூறாய்த்தூற்றிற்புக்கு
முற்றக்கரந்தொளித்தாயென்முதற்றனிவித்தேயோ (௮)

முதற்றனிவித்தேயோமுழுமூவுலகாதிக்கெல்லா
முதற்றனியுன்னையுன்னையெனைநாள்வந்துகூடுவன்யான்
முதற்றனியங்குமிங்குமுழுமுற்றுறுவாழ்பாழாய்
முதற்றனிசூழ்ந்தகன்றாழ்ந்துயர்ந்தமுடிவிலியோ (௯)

சூழ்ந்தகன்றாழ்ந்துயர்ந்தமுடிவில்பெரும்பாழேயோ
சூழ்ந்ததனிற்பெரியபரநன்மலர்ச்சோதீயோ
சூழ்ந்ததனிற்பெரியசுடர்ஞானவின்பமேயோ
சூழ்ந்ததனிற்பெரியவென்னவாவறச்சூழ்ந்தாயே (௰)

அவாவறச்சூழரியையயனையரனையலற்றி
அவாவற்றுவீடுபெற்றகுருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன
அவாவிலந்தாதிகளாலிவையாயிரமும்முடிந்த
அவாவிலந்தாதியிப்பத்தறிந்தார்பிறந்தாருயர்ந்தே (௧௧)

பத்தாம்பத்துமுற்றிற்று.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்

ஆக-திருவாய்மொழி-௧00-க்கு-பாசுரம்-௧௧0௨

ஆழ்வாராதிகள் திருவாய்மலர்ந்தருளிய

திராவிடவேதப்ரபந்தநாலாயிரத்துள்

# திருவாய்மொழி

முற்றிற்று

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்